

மல்லிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

திரு. எஸ். கே. பரராசசிங்கம்

மார்ச் '94

10 ரூபா

ஆசிரியர்: இளமிகை ஜீவா

RANI GRINDING MILLS

219, MAIN STREET,

MATALE

SRI LANKA

PHONE: 066-2425

VIJAYA GENERAL STORES

(AGRO SERVICE CENTRE)

DEALERS: AGRO CHEMICALS, SPRAYERS,
FERTILIZER & VEGETABLE SEEDS

No. 85, Sri Ratnajothy Sarawanamuthu Mawatha.
(Wolfendhal Street,) COLOMBO-13.

PHONE: 27011

‘ஆதேல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதிமினையக லைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பித
னாநிலை கண்டு துள்ளுவார்’

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

244

மார்ச் — 1994

29-வது ஆண்டு

இலக்கியப் பயணம்

1990 ஏப்ரலில் தமிழகம் சென்றது. மல்லிகையின் வேள்வி விழா. மலர் அறிமுகம் அங்கு நடந்தது. அதற்குப் போய் வந்ததுதான் அதன் பின்னர் நான்கு வருடங்கள் மறைந்தோடி விட்டன. கொழும்பு செல்லும் சமயங்களிலெல்லாம் ஒரு தடவை சென்னைக்குச் சென்று வர மனசு தவிக்கும். ஆனால் ஏனோ முன்னர் போல ஆர்வம் செயல்பட, சுணக்கம் தவிர்ந்து விடும்.

இந்த நான்மாண்டுகளில் எத்தனை எத்தனை நிகழ்ச்சிகள். பல இலக்கிய நண்பர்களின் விசாரிப்புக்கள் வேறு. வந்தால் நல்லது என்ற அன்பைழப்புகள் கடித மூலம் அழைக்கும். நீண்ட நெடுங் காலத்து நண்பர்களின் முகங்களை ஒரு தடவை நேரில் பார்த்து, பழைய நட்பைப் புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற சின்ன ஆசை கூட நினைவேறு வாய்ப்பில்லை.

சென்ற தடவை கொழும்பு சென்ற சமயம் நண்பர் கோமல் சுவாமிநாதன் கிட்டடியில் கொழும்பு வருவதாகத் தகவல் கிடைத்தது. நான் தங்கியுள்ள காலத்தில் அவர் வருகை தரவில்லை. தூண்டிலிலும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இந்தத் தடவை கொழும்பில் அவரைச் சந்தித்து விடலாம் என்ற எண்ணத்துடனேயே பிரயாணம் பட்டேன். அங்குதான் கோமல் அவர்களது பிரயாணம் தடைப்பட்டது தெரிந்தது. மனசுக்குள் மெல்லிய வருத்தம். ‘மார்ச் 15 ந்துதான் வருகிறார், நின்று போங்கள்!’ என நண்பர்கள் வற்புறுத்தினர். வந்து மாதமொன்றுக்கு மேலாகிவிட்டது. நிற்பது சாத்தியமல்ல. திரும்பிவிட்டேன். கோமல் நல்ல நண்பர். நண்பர் என்பதையும் விட, நமது ஆதமக் கொதிப்பை உன்கு உணர்ந்து கொண்டவர். அவரது வருகையை மல்லிகைக் காவலர்களுக்காகப் பயன்படுத்தலாம் என எண்ணியது நடைபெறவில்லை.

— டொமினிக் ஜீவா

நன்றி நவிலுகின்றோம்

கொழும்பு சச்சாவ மன்
டபத்தில் 31-01-94 திங்கட்
டெழமை நடைபெற்ற திருமணத்
தின்போது சமூகத்தத்து ஆளி
வழங்கிய அனைவருக்கும் எமது
உளமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரி
வித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

ரவீந்திரன் — மீரா
மணமக்கள்

எஸ். வீ. தம்பையா தம்பதிகள்
உரும்பிராய் — அச்சேழு

எஸ். பத்மநாதன் தம்பதிகள்
உரும்பிராய் — அராவி

புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்

இன்று தமிழ் இலக்கியத் துறையில் 'புலம் பெயர்ந்தோர் இலக்கியம்' என்றொரு சொற்றொடரே அடிக்கடி பாவிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

போர்க் காலச் சூழ்நிலையாலும் — குறிப்பாக 83 கலவர காலத்திற்குப் பின்னர் — ஏராளமான நம்மவர்கள் கடல் கடந்துக் நாடு கடந்து, தேசங் கடந்து இன்று பனி உறையும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் புகலிடம் தேடி ஒதுங்கி வாழுகின்றனர். உலகத்தின் எல்லாப் சிரபல வீதிகளிலும் நமது முகமற்ற அகதி இளைஞர்கள் நடமாடி வருகின்றனர்.

இவர்களில் கணிசமான புத்திலீவி இளைஞர்கள் தமது மன உணர்ச்சிகளை, தாபங்களை, விருப்பு வெறுப்புக்களை இலக்கிய வடிவங்களில் பெய்து நெய்து வெளியிட்டு வருகின்றனர். இன்றைய கணக்குப்படி 50 க்கு மேற்பட்ட சிற்றிலக்கிய எழுத்தாளர்கள் ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்து — கனடாவும் இதற்குள் அடங்கும் — வெளி வந்து கொண்டிருக்கின்றனர். பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் சிறந்து வளர்ந்த மண்ணின் தாபங்களும் உள்மனச் சோகங்களும் உள்ள டக் கமாகக் கொண்ட படைப்புக்களையே வெளியிட்டு வருகின்றனர். சில படைப்புக்களில் தாம் துப்பித்துச் சென்றதை நியாயப் படுத்தும் குற்ற உணர்வுப் புலம்பல்களே மேலோங்கி நிற்பதை நிதானமாகச் சிந்திப்பவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

பொதுவாகப் புதுக் கவிதைகளே அதிகம் சிந்திக்கப்படுகின்றன.

தாம் வாழும் நாட்டினது முரண்பாடுகள், படிக்க வழக்கங்கள், அபிவிருத்திகள், தமக்குக் குடிபுகுந்த நாட்டினர்க்கும் உள்ள உள் முரண்பாடுகள். நேச உறவுகள் பற்றி வெகு அரிதாகவே படைப்புக்கள் பேசுகின்றன.

ஒரு வேளை அவை கருக்கட்டி, கலை உருவமெடுக்கக் கால அவகாசம் தேவையாக இருக்கலாம்.

இன்றைக்கு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் சர்வதேசக் கவனிப்பைப் பெற்றுக் கொண்டு வளர்ந்து வருகின்றது. ஆனால் சர்வதேச மட்டத்திற்குப் படைப்பாற்றல் வளர்ந்து விடவில்லை. இது யதார்த்தம்.

சர்வதேச மட்டத்திற்கான அங்கீகாரம் தமிழுக்கும் கிடைக்க முடியுமென்றால் அது ஈழத்துத் தமிழினால்தான் சாதிக்க இயலும் என்பதை வெகு தெளிவாக இங்கு பதிய வைக்க விரும்புகின்றோம்.

அடைப்படி

‘பரா’ என்னும் பரம ஞானஸ்தன்

எஸ். கே. பரராசசிங்கம் பற்றிய
ஒரு மிகச்சிறிய குறிப்பு

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

தொடர்புச் சாதன ஆய்வியல் (Media Studies) என்பது இன்னும் தமிழில் வளராத ஒரு துறை. அத்துறை நன்கு வளர்ந்திருக்குமேல், திரைப்படமும், வானொலியும் எவ்வாறு தமிழ்மயமாக்கப்பட்டன என்ற கூலாரசியமான வரலாறு இதுவரையில் ஆராயப்பட்டிருக்கும். திரைப்படச் சாதனம் வழியாக நான்கு முதலமைச்சர்கள் தமிழ் நாட்டில் வந்தபடியால், திரைப்படம் பற்றிய ஆய்வுகள் சில வேளும் உள்ளன. ஆனால் வானொலியின் தமிழ் நிலை நின்ற வரலாறு இன்னும் எழுதப்படவில்லை. அவ்வாறு எழுதப்படும் பொழுது அதில் நிச்சயமாக இடம்பெறப் போகும், இடம்பெற வேண்டிய பெயர்களில் எஸ். கே. பரராசசிங்கமும் ஒன்று.

தமிழில் வானொலி, தமிழகத்திலும் பார்க்க இலங்கையிலேயே சில முக்கிய விஸ்தரிப்புகளும் வளர்ச்சியும் பெற்றது. வானொலி என்ற இலங்கையில் கலை ஊடகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் விரிவுக்கும் வித்திட்டவர்கள் சோ. சிவபாதசுந்தரம், வி. என். பாலகப்பிரமணியம், சானா சண்முகநாதன், முத்தையா இரத்தினம், செந்தில்மணி, எஸ். குஞ்சிதபாதம் ஆகியோர்.

அது வர்த்தக ஒலிபரப்பு என்ற புதுப் பரிணாமத்துடன் வளர்ந்த போது அது சினிமாவையும் உள்ளடக்கிய ஒன்றாக, தென்னாசிய, தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் வாழும் தமிழரிடையே மிகுந்த செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தது. ‘ரேடியோ சிலோன்’ என்றால் வர்த்தக சேவை மட்டுமே தெரிந்திருந்தது.

அந்தச் சேவையினூடாக வளர்ந்து, அதன் சின்னமாக விளங்கியவர் எஸ். பி. மயில்வாகனன் — எங்கள் சிலரின் மயிலண்ணை.

மயில்வாகனனின் மூலமாக தமிழ்ச் சினிமாவைத் தன்னுள் வரும் ஒரு மாநிலப் பிரிவாக ஆக்கிக் கொண்ட வர்த்தக ஒலிபரப்பின் தமிழ்க் கலைவழிப்பட்ட காத்ரீரத்தன்மையைப் பேணி வளர எஸ். கே. பரராசசிங்கம்.

திரைப்படப் பாடல்களின் கவிதைப் பண்புகள் திரைவளர்த்த கவிதை மூலம் ஒரு புறத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட, மறுபுறத்தில் தமிழ்த் திரைப்பட இசையின் கர்நாடக இசை அடிப்படைகளைக் காட்டியவர் இந்தப் பரராசசிங்கம். பரராசசிங்கத்தின் மின்னரே தமிழகத்தில் சில சங்கீத வித்துவான்கள் இந்த விளக்கத்தைக் கொடுக்கத் தொடங்கினர்.

மற்றையவர்களின் ஊகங்களுக்கு அப்பாலிருந்த இந்தத் துறையில் தொழிற்படுவதற்கான சின்புலமும் திறமையும் கலையுணர்வும் பராவிடமிருந்தது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்து விஞ்ஞான பட்டதாரி, வட இலங்கைச் சங்கீதசபை ஆசிரிய தராசரம் பெற்றவர், இசைக் குழுப்பத்தைச் சேர்ந்தவர், கலைஞர், விமர்சகர்களின் நட்புக் குழுத்தைச் சேர்ந்தவர்.

வர்த்தக ஒலிபரப்பு என்பது வெறுமனே சினிமா, சங்கீதத்தையே நம்பியிருக்கின்றது என்ற ஓர் ஒதுக்க நிலை விமர்சனம் நிலவிய பொழுது, அந்த சங்கீதத்தின் சாத்ரீரத் தன்மையையும், கற்பனைத் திறமையும் எடுத்துக் காட்டியவர் பரா. ‘‘திரைவளர்த்த இசை’’ ‘‘இதய ரஞ்சனி’’ என்ற அவரது நிகழ்ச்சிகள் மிகப் பிரபலமானவை. தமிழகத்திலும் தரமான ரசிகர்களால் பாராட்டப்பட்டவர்.

வானொலியின் வருகையுடன் தமிழிசை மரபில் ஏற்பட்ட ஒரு புதிய வளர்ச்சிக்கு சங்கீதம் எனவும் குறிப்பிடப் பெறும் மெல்லிசையாகும்.

இது இசையையும் சரிதையையும் இணைக்கும் முயற்சியாக இலங்கையில் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. அந்த வளர்ச்சியில், பரராசசிங்கத்தின் பங்கு மிக முக்கியமானதாகும். பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளவர், அவற்றின் இசையை அமைத்தவர், இசையமைப்பை நெறிப்படுத்தியவர்.

மேனாட்டுப் பண்பாட்டில் தொடர்புக்கான பண்பாடு வானொலி அறிவிப்பாளரை வாசலகத்தனமுள்ள இசைத்தட்டு ஒட்டிகளாக்கி விட (Disc Joekeys) தமிழ்த் திரையிலேயே கர்நாடக இசைப் பாரம்பரியத்தின் நவீன வளர்ச்சிப் படியாகக் காட்டி, அந்தவளர்ச்சிப் பாதையின் விரிவாக மெல்லிசைப் பாரம்பரியம் ஒன்றைக் கட்டி வளர்க்க உதவியவர் உதவுபவர் பரா.

ஒலிபரப்பில் இத்துணை கணிசமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதற்குக் காலாகவிருப்பது, பரராசசிங்கம் இசைபற்றிக் கொண்

உள்ள விரிந்த சாஸ்திரிக நோக்கு ஆகும். கர்நாடக சங்கீதத்தில் ஆழ்ந்த அறிவுடைய இவர், மேனாட்டிசை பற்றிய சீரான பரிச்சய முடையவர். இவையிரண்டுக்கும் மேலாக, வியக்கத்தக்க ஆழமான சங்கீத "ஞானம்" உடையவர். அந்த ஞானத்தினால் அறிவும் அடங்கும்; மனோதர்மமும் (கற்பனை) அடங்கும்.

இந்த "ஞானம்" பராவை மற்றச் சங்கீதகாரர்களிலிருந்து பிரித்துவைக்கின்றது பெரும்பாலானோர் பாடகர்களாகவே (Singers) யிருக்க. இவரோ பாடகனாகவும் இசைஞன் (Musician) ஆகவும் பிளிகின்றார்.

இந்த உள்ளொளி அவரது கலை வாழ்க்கையை ஆற்றப்படுத்தி வந்துள்ளது. பயில் நிலைப் பாடகனாகவும், இசை வல்லுநனாகவும், அற்புதமான ரசிகனாகவும் பரா விளங்குகிறார். ரசிகத்தன்மையில்லாத கலையாற்றல் பயனற்றது. அது கலைப் பயில்வையே ஒரு கைவினை (Craft) ஆக்கிவிடும். பராவிடத்தோ கல்லை மணியாக்கும், மணியாக்கப் பார்க்கும் கற்பனை வளமும் ரசனைத் திறனுமுண்டு. சங்கீதத்தை ஒரு கைவினையாகவே நோக்கும் பல பாடகரிடையே பயிலும் பலரிடையே பரா மகிழ்ச்சி தரும் இசை ஞானாகவுள்ளார்.

தொடர்புச் சாதனவியல் நெறி நின்று குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்று, தமிழில் அண்மைக் காலத்தில் வளர்ந்து வரும் விளம்பரத் துக்கான பிரதி எழுத்து (Copy Writing) ஆகும். இந்தத் தொழிலுட்ப யுகத்தின் தேவை, தமிழ் எழுதப்படும் (அளிக்கப்படும்) முறையில் பல மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்துள்ளது. தந்திவாசகங்களாக அமையும் ஒரு மொழிநடை உருவாகி வருகிறது. இத்துறையில் பராவின் பங்களிப்புக் கணிசமானதாகும். பராவின் ஒலிபரப்புச் சேவையைப் பாராட்டி அவருக்கு ஒரு விருதினை உண்டா (Unda) எனும் நிறுவனம் 1992 இல் வழங்கிற்று.

இந்தப் பங்களிப்பு விவரிப்பு, பரா என்னும் "மனிதனை" முழுமையாக வெளிக்கொணரப் போதாது.

ஆழ்ந்த அறிவு, பரபரப்பற்ற செம்மை, தன்னைச் சூழவுள்ள எதிலும், கவரும் ஓர் ஒழுங்கமைதியைப் பேணும் செப்பம், தன்னை முனைப்புப் படுத்திக் கொள்ளாத அடக்கம் சகபாடியைப் போட்டி யாளனாகப் பார்க்காத பெருந்தன்மை, மேலுமொருமுறை பார்க்கத் தூண்டும் ஆளுமை இனிமை — இவற்றின் கலவைதான் பரா.

பராவை எனக்கு முப்பத்தேழு வருடங்களாகத் தெரியும். இந்த முப்பத்தேழு வருடங்களும் பராவின் ரசிகனாக இருந்து வருபவன். வாழ்க்கையின் ஏற்ற இறக்கங்களினால் பாதிக்கப்படாத முகில் மட்டத்துக்கு மேல் நிற்கும் சூரியனாகவே பரா எனக்குக் காட்சி யளிக்கின்றார். பராவின் கற்பனை வற்றாத நிரோடையாக வளர்ந்து யாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர் திறன் மேலும் அறியப்பட வேண்டும். அவர் ஆற்றல்கள் மேலும் விகசித்த வேண்டும்.

மைய விற்பனவு நிலையம்

— டொமினிக் ஜீவா

சமீபத்தில் கொழும்பு சென்றிருந்த போதுதான் சில அடிப்படைத் தகவல்களை அறிய முடிந்தது. நாட்டின் சகல பிரதேசங்களிலிருந்தும் — கிழக்கு மாசாலை, மலைநாடு, கொழும்பு — ஏராளமான தமிழ் நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

பல்வேறு துறைப்பட்ட புத்தகங்கள் இன்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அச்சுத் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள நவீன வளர்ச்சியின் காரணமாக வெள்வரும் நூல்கள் புதுப் புதுக் கவர்ச்சிகளுடனும் சட்டமைப்புக்களுடனும் வெளிவருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

இதில் ஆச்சரியம் என்னவென்றால் இந்த மண்ணின் விற்பனவு மார்க்கெட்டை நம்பியே இத்தனை நூல்களும் வெளிவந்து கொண்டிருப்பதுதான். உதிரி உதிரியாக எழுதி வந்த எழுத்தாளர்கள் இன்று தமது படைப்புக்களை நூலுருவில் வெளிக் கொணரத் தீவிரமாக உழைத்து வருகின்றனர். இது ஒரு நல்ல சூசகம். ஒரு காலத்தில் கைக் காசைச் செலவிட்டதே தமது படைப்புக்களை நூலுருவில் வெளியிட்டு வந்த எழுத்தாளரில் பலர், பிரதிகளைப் பரண் மீது கட்டிப் போட்டு வைத்துவிட்டு, விரகதியினால் புலம்பிக் கொண்டிருந்ததை நாடு அறியும்.

நிலைமை இன்று அப்படியல்ல. தேடித் தேடி ஈழத்து நூல்களை வாங்கும் குழந்தை உருவாகி வருகிறது. ஈழத்தப் புத்தகங்களைச் சேசரித்து வைப்பதில் தனிப் பெருமை கொள்ளும் தனி ரசிக நார்கள் பெருகி வருகின்றனர். ஈழத்து எழுத்தாளனின் படைப்புக்கள் பற்றிப் பல்கலைக் கழகங்களில் விமர்சன அரங்குகள், விவாத மேடைகள் எல்லாம் தொடர்ச்சியாக நடந்தேறி வருகின்றன.

இந்த மண்ணில் எழுத்தாளர்களுக்கு இன்று ஒரு சமூக மதிப்பே ஏற்பட்டு வருகின்றது போது சனங்கள் எழுத்தாளர்களை மதித்துக் கனம் பண்ணிக் கௌரவிக்கும் ஆரோக்கியமான நிலை இன்று தோன்றி வருகின்றது.

எழுதுவது என்பது சும்மா வெட்டி வேலையல்ல, அது சமூக தாய்ப் போராட்டத்தில் ஒரு பிரிக்க முடியாத அங்கம் என்ற உணர்வு சகல மட்டங்களிலும் வேர் பாய்ச்சி வருகின்றது.

இளந் தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் இந்தத் துறையில் காலடி எடுத்து வைக்க முந்துகின்றனர். வாழ்க்கையின் புதிய புதிய தாக்கங்களினால் பங்கப் பட்டவர்கள் தமது அநுபவச்

செறிவைக் கலையாக்க முயற்சிக்கின்றனர். தினசரி புதிய புதிய வாழ்க்கை அநுபவங்கள் சிந்திப்பவர்களைப் பாதித்து வருகின்றது.

இவைகளை எழுத்தில் வடித்திட முனைபவர்கள், இதைப் பதிந்து வைக்க முனைகின்றனர். எனவேதான் இன்று புத்தக வெளியீடுகள் அதிகரிக்கக் காரணமாக அமைந்துள்ளன.

முன்னர் வெறும் கற்பனை வாழ்வில் மிதந்து சுகம் கண்ட வர்கள், இன்று வாழ்க்கையினது அவலங்களை, துன்ப துயரங்களை, சாக்காடுகளை, ஒலங்களை நேருக்கு நேர் தரிசிக்கும் போது, அவைகளைத் தமது கலை இலக்கியங்களில் காண விருப்புகின்றனர். இந்த நேரடி அநுபவர்களை கலாநாயகராகப் பார்க்கும்போது அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே அவற்றில் தரித்து தம்மைத் தாமே செம்மைப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர். ஆதம் திருப்தி அடைகின்றனர்.

இதில் தெளிவாக ஒன்றைத் தரமான ரசிகர்கள் புரிந்து தமது விமரிசனக் கணிப்பை வெளியிடவும் தயங்குவதில்லை.

எந்த அநுபவமும் கலைஞன் கைட்டுப் படைப்பாக உருவாகும் போது, அதில் கலைத்துவமும் கட்டுக் கோப்பும் மிளிர வேண்டும் வெறும் பிரசாரம் எக் காரணத்தைக் கொண்டும் கலையாக அங்கீகரிக்கப்பட முடியாது. அது நீண்ட காலம் வாழவும் செய்யாது.

இந்தப் பின்புலத்தை வைத்துச் சிருஷ்டிகள் உருவாக்கும்போது மக்களிடம் அது விரைவாகச் செல்லுபடியாகும். அதன்படிதான் இன்று அமோகமாக நூல்களெல்லாம் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. மக்களின் ஆதரவும் கணிசமான அளவில் பெருகிவருகின்றது.

இதே சமயம் ஒரு கேள்வியும் எழுப்பப்படுகின்றது. இத்தகைய நூல்கள் இன்று வெளிவருகின்றன என்பதை அறிய முடிகிறதே தவிர, ஒட்டு மொத்தமாக இவைகள் அனைத்தையும் ஒரிடத்தில் பெற முடியவில்லையே என்ற நியாயமான குரலும் கேட்கத்தான் செய்கிறது.

இந்தக் கேள்வியில் சற்று நியாயம் இருக்கிறது. பல பிரதேசங்களிலிருந்து புதுப் புதுப் புத்தகங்கள் மாசா மாசம் வெளிவந்த போதிலும் கூட, ஒழுங்காக இவைகள் அனைத்தையும் மொத்தமாகப் பெற முடியவில்லை.

புத்தகம் பெறுபவர்களுக்கான ஒரு மைய விற்பனவு நிலையம் இன்று அவசர அவசிய தேவை.

இப்படியான ஒரு மைய நிலையம் உருவாகி இயங்கும் பட்சத்தில் சுகல ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களையும் இந்த நிறுவனத்திலேயே பெற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். அதே சமயம் புத்தகம் வெளியிடும் தனி எழுத்தாளர்களும் இந்த நிறுவனத்துடன் தொடர்பு கொண்டு தத்தமது நூல்களை விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம்.

அப்படியான அமைப்பு இங்கு சாத்தியமாக வேண்டும். — தனி நபர் விபரப்பாரிகளினால் இந்த முறையில் படைப்பாளிகளுக்கு உதவ முடியுமானால் அதுவும் வரவேற்கத் தக்கதே. ●

இந்தியாவில்

சாதி வர்க்கம் நிலம்

து. குலசிங்கம்

சாதிங்கிறது ஓர்த்தனுக்கு உடம்புத் தோலு மாதிரி கிழிச்சு அறுத்துப் போட்டாலும் புதுத் தோலு மொளச்சாலும் கூட, எல்லார் கண்ணுக்கும் தெரிவது எது தெரியுமா? அதே பழைய சாதி. இவன் பள்ளன், இவன் பறையன், இவன் சைத்திரியன், இவன் பிராமணன். இது இந்த மண்ணோட தலையெழுத்து. கிரிஷ் கர்நாட்டின் 'தலைதண்ட' என்ற நாடகத்தில் ஒரு பாத்திரத்தின் அவலக்குரல்.

பல்கலைக் கழகத்தில் தென்னாசியா பற்றிய ஆய்வை மேற்கொள்ளும் வரை சாதியென்ற சொல்லைக் கேள்விப்பட்டதேயில்லையென்றார் பீக்கிங் பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர் திரு. வியூ சிங்ஷு 30-10-79ல் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தில் நடந்த தென்னாசிய இயல் கருத் தரங்கில் உரை நிகழ்த்தும் போது.

1990 ஆம் ஆண்டின் கடைசிப் பகுதியில் வட இந்தியாவின் விதிகளில் மண்டல் கமிசன் இட

ஒதுக்கீட்டை எதிர்த்து படித்த இளைஞர்கள் தீக்குளித்தனர்.

“ஒரு கிராமத்தின் கதை” என்ற தமிழ் சினிமாவும் அதனை எதிர்த்து சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கு அது அதனைத் தொடர்ந்து எழுந்த விவாதங்களும்.....

1993 ஒக்டோபர் மாதகணையாழியில் வெளிவந்த ‘அலுவை’ என்ற சிறுகதையும்.....

இந்திய சமூகத்தில் சாதியத்தின் வேர்கள் சுகல சமூகப் பரப்புகளிலும் ஆழ வேரோடியுள்ளது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வைக்கின்றன. சாதி அழிந்து விட்டது என்று பொய்மையாய் நம்புவதில் எவ்வித அர்த்தமில்லை. அதன் வடிவங்கள் மாறியிருக்கலாம்; ஆனால் அதன் வெப்பம் இன்னும் மனித நெஞ்சங்களைச் சுட்டுக் கொண்டேதான் இருக்கின்றது.

ஆசியாவில் சாதியமென்றால் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளில் நிற, மத, இன வேறுபாடுகள். இன சுத்திகரிப்புக்களும் மத அடிப்படை வாதங்களும் மேற்கில் மனித இதயங்களைப் பிடித்து விதியில் வீசுகின்றன. பொஸ்வேனியாவிலும், மேற்கு ஜேர்மனியிலும் (சொலிங்கன் நகர் சொல்லும் பாடல்கள்) நடப்பவை மெல்லத் துளிர் விட்டெழும் ‘நவீன நாசிசம்’ யாவும் மனிதனின் வீழ்ச்சியைப் பாடி நிற்கின்றன. மனிதனுக்குள் மண்டிக் கிடக்கும் வன்முறைகள், வெறிகள் அவனையும் கிழித்துக் கொண்டு வெளிவருகின்றன. ஒவ்வொரு மனிதனும் தான் மற்ற மனிதனிலும் விட உயர்ந்தவன் என்பதைக் காட்ட மத, இன, நிற வேறுபாடுகளை அணிந்து கொண்டு ஆடுகளத்தில்

இறக்கியுள்ளான். தீதுன்பியல் நாடகம் என்றுதான் முற்றுப் பெறுமோ?

தெற்காசியப் பிராந்தியத்திலேயே சாதிய அமைப்பு இருக்கின்றது. குறிப்பாக இந்திய பண்பாட்டுக் கலாசாரச் செல்வாக்கு உள்ள நாடுகளிலேதான் இது மேலோங்கி இருக்கின்றது. சீனா போன்ற ஆசிய நாடுகளில் இவ்வமைப்பு உருவாகவில்லை. ஐரோப்பாவிற்கு சாதி பற்றிய செய்தியை தெற்காசியாவிலிருந்து போர்த்துக்கீசரே எடுத்துச் சென்றனர். 'காஸ்ட்' என்னும் சாதியைக் ஆங்கிலச் சொல் 'காஸ்ட்ராஸ்' என்னும் போர்த்துக்கீச சொல்லில் இருந்தே பற்றத்தது.

தெற்காசிய சமூகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்தன்மை வாய்ந்த ஒரு அமைப்பாகச் சாதியம் இருந்து வருகின்றது. இந்த சமுதாய அமைப்பானது ஏதாவது ஒரு அளவில் எல்லாத் தெற்காசிய இனங்களிலும் காணக் கிடைக்கின்றது. பஞ்சாப் முதல் வங்காள தேசம்வரை நேபாளம் முதல் இலங்கைவரை என்று கூறுகின்றார் 'கெய்ஸ் ஓம்வெட்' தனது இந்தியாவில் சாதி, வர்க்கம், நிலம் என்ற நூலில்.

சாதியென்றால் என்ன? வரலாற்றில் அதன் பங்கு என்ன? அது எவ்வாறு தோன்றியது? அல்லது பிடித்து வருகின்றதா? என்ற கேள்விகள் சமூகத்தில் கல்விமான்கள் முதல் சாதாரண பாமர மக்கள் வரை வந்தியமையாததாய் உள்ளது.

சாதி ஆரியரின் வருகையுடன்தான் உபகண்டத்தில் உட்புகுந்தது என்று இன்று வரை ஒரு கருத்துப் பரவலாய் பேசப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வருகின்றது.

இந்தக் கருத்து நிலையை நாம் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டியுள்ளது. கருத்து நிலை என்பது நிலையானது அல்ல. ஆய்வுகள் தொடரும் போது புதிய கருத்து நிலைகள் தோன்றுவது தவிர்க்க முடியாததுவே.

சாதியமைப்புப் பற்றி மூன்று அல்லது நான்கு கருத்துக்கள் கல்விமான்கள் மட்டத்தில் மட்டுமல்லாது பாமரர் மட்டத்திலும் நிலவுகின்றது. பவராலுப் பரவலாகக் கருதப்படுவது 'இனவாத சித்தாந்தம்' ஆகும். இதன் கருத்துப்படி சாதி ஆரியரின் படையெடுப்பின் பின் தோன்றியது என்பதாகும். இதைச் சில மார்க்சிய ஆய்வாளர்களும் ஏற்றுள்ளனர். ஜோதி பூலே, ஈ. வே. ரா போன்றவர்களின் எழுத்துக்களும், பிராமண எதிர்ப்பு வாதமும் இவற்றுக்கு வலுவூட்டியது. சில எளிய காரணங்களை வைத்து இந்த இனவாத சித்தாந்தம் தவறு என்று நினைக்க முடியும். சாதிகள் ஆரியர் வருகைக்கு முன்பே வர விட்டிருந்தன என்பது இப்பொழுது தெளிவாகி வருகின்றது என்று நிரூபிக்க முடியும். மேலும் ஆரியர் நேரடி ஊடுருவலுக்கு மிகக் குறைந்த தென்இந்தியா போன்ற பகுதிகளிலும் சாதியம் வலுவான அமைப்பாகத் திகழ்வதைக் காண்கின்றாம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். தொடர்ந்து உலக நாகரிக வளர்ச்சியில் முக்கிய பகுதிகளிலும் (சீனா, மேற்காசியா உட்பட) வெளியிலிருந்து படையெடுத்து வந்து சென்ற நாகரீகமடையாத கூட்டத்தினருக்கும் நாகரீகமடைந்த சுதேசி மக்களுக்கும் போராட்டம் நடைபெற்றது. இத்தகைய படையெடுப்புக்கள் மற்றப் பகுதிகளில் உருவாக்காத சாதியத்தை தெற்காசிய நாடுகளில் மாத்திரம் ஏன் உருவாக்கின? என்று கேட்க

கின்றார். ஆரிய இனவாத சித்தாந்தம் தவறு என்று கூறுகின்றார்.

எல்லாச் சமூகவியலாளர்களும் சாதியத்தைப் பற்றிய ஆய்வுகளில் மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்த போதும் சாதியத்தின் அடிப்படைத் தன்மைகள் எவை என நாம் காண விளைவோமாயின் அவையாவன தம் கற்றத்துக்குள்ளேயே செய்யும் திருமண முறைகள் அதை அக மன முறை என்பர், சமூக ஆய்வாளர்கள். இரண்டாவது பல்வேறு சாதிகளும் கொள்கையளவிலும் ஒரு படி நிலை அமைப்பாகக் கிராமங்களில் முறைப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இவ்வாறு சாதி ஒரு ஒடுக்கு முறை அமைப்பாக வலுப்பெற்றது. மூன்றாவது சாதி குறிப்பிட்ட தொழில் அடிப்படைகளில் வகுக்கப்பட்டுள்ளது நான்காவது சாதி அமைப்புக்கள் தமக்கான நடத்தை விதிகளை வகுத்துள்ளன.

இந்திய சமூகவியல் ஆய்வாளர்களான கோசாம்பி, தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாய போன்றவர்கள் இந்திய சாதி சமூகத்தை இனக்குழுத் தன்மை முழுதும் நீக்கப்படாத சமூகம் என்று கூறுகின்றனர். ரோபோர்ட் ரெட்ஃபீல்ட் என்ற மானுடவியலாளர் அதனை "நாகரீகத்திற்குப் பொருத்தமான மாற்றங்களைப் பெற்ற இனக்குழு சமூகம்" என்று கூறுகின்றார். மார்டன் களதின். "காதி தெற்காசியச் சமூக அமைப்புத் தோற்றம்" என்ற நூலில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்: "ஆரியர் காலத்திற்கு முந்திய இனக்குழுச் சமூகத்தின் தன்மையிலிருந்தும் இச்சமூகம் அன்றைய கால கட்டத்தில் வர்க்க சமூகமாக மாறிய விதத்திலிருந்தும் சாதியின் தோற்

றத்தை நாம் அறிய முடியும். இந்த வர்க்க சமூகம் என்பது கரண்டல் உற்பத்தி உறவுகளைக் கொண்டது. இந்த உறவில் சமூகத்தின் ஒரு பிரிவினர் உழைப்பில் ஈடுபடாமலோ உழைப்புச் சாதனங்களைக் கொண்டிருக்காமலோ கட்டுப்படுத்தாமலோ இருந்தால் அத்தோடு ஏதுமற்ற கரண்டப்படும் வர்க்கத்தின் உழைப்பில் வாழ்வது மாசு இருந்தது.

இத்தகைய சாதியம் எங்கிருந்து தோன்றியது என்பதைத் தெரிடிக் கொண்டு போவோமாயின் இன்று வெளி நாகரிகத்துக்கு முன்பே நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும். இந்தியாவின் பூர்வ குடிகளான திராவிடர்களின் முன்னோர்களிடத்து இம் மாற்றம் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்கிறார். பூர்வ முஸ்டா இனத்தவரும் இங்கு கி. மு. 1500-2000 வாழ்ந்திருந்தனர். ஆனால் அவர்களது அக்கால சமூக அமைப்பு "ஆஸ்ட்ரே" ஆசிய அமைப்பை ஒத்துத் திகழ்கின்ற தெனினும் சாதி முறைக்கு அவர்கள் இடம் தரவில்லை என்று சுட்டிக் காட்டுகின்றார். இவர் தன்னுடைய கூற்றுக்கு ஆதாரமாகப் பிரிக்கேட் ரொய்மென்ட் ஆல்சின்சின் "இந்திய பாக்கின் தானிய சமூகவியல் வளர்ச்சி" என்ற புதைபொருள் ஆய்வு நூலை ஆதாரமாகக் கொள்ளுகின்றார். மேற்காணும் நூலில் "இத்துணைக் கண்டத்தின் சிறப்பம்சம் புதிய கற்காலத்துக்கு முன்பிருந்தே வேறுபட்ட கலாசார பொருளாதார சமூகங்கள் குறிப்பாக வேடர், மீவார், போர், பயிரிடுவோர், மீவார், விவசாயிகள் போன்றவர்கள் அக்கம் பக்கமாகவும் பொருளாதார சார்புடனும் வாழ்ந்து வந்ததென்கின்றார். இதற்கெடுத்து

துக் சாட்டாகச் சங்க இலக்கியங்களில் ஐந்தினைப் பற்றிப் பேசப்படுவதனைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம் பற்றிக் கூறவரும் பொழுது D. D. கோசாம்பி, G. S. சர்மா மற்றும் தமிழ் சமுதாயத்தைப் பற்றி ஆய்ந்த நர்போரு கரவிமா போன்றவர்களின் ஆய்வுப்படி இத்தியாவில் நிலப்பிரபுத்துவ முறை கி. பி. 600—1000க்கும் இடையில் தொடங்கியது. இக்காலத்திலிருந்து தான் நிலவுடமை வர்க்கம் தோன்றியது. கோசாம்பி நிலப்பிரபுத்துவம் பற்றிக் கூறும் பொழுது 'மேலிருந்து நிலப்பிரபுத்துவம்' 'கீழிருந்து நிலப்பிரபுத்துவம்' என இரு கூறுகளாகப் பிரிக்கின்றார்.

பெண்ணடிமை பற்றிக் கூறவரும் பொழுது இந்தோ ஐரோப்பிய சமூகம் தலைமுறை வழி உரிமையும் ஆணாதிக்கம் உள்ள வேட்டுவ சமூகமாக இருந்தது. அவர்கள் பின் வந்த காலங்களில் பெண்கள் ஓரளவுக்கு சுதந்திரமடைந்தவர்களாக விளங்கினர். ஆரியர்களுக்கு முந்திய திராவிட சமுதாயம் தாய்வழி உரிமைச் சமுதாயமாக விளங்கியது. பெண் தெய்வ வழிபாட்டு மரபு இருந்தது. ஆனாலும் பெண்ணடிமைத் தனத்திலும் மிகக் கொடுமையான அடக்கு முறைகள் (கற்புநிலை வலியுறுத்தல், விதவைகளை ஒதுக்கிவைத்தல், தலைமசித்தல்) தமிழ் அல்லது திராவிடர்களிடம் இருந்து தான் தோன்றியது என்று கூறுகின்றார் திரு. கார்ட் தனது "பழந்தமிழ் பாடல்கள்" என்ற நூலில்.

இந்தியாவில் சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டங்களும் விவசாய

தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களும் வீரமிக்க வரலாறு என்ற போதிலும் சாதிய வேறுபாடுகள் நீக்கப்பட்டதா என்றால் இல்லையென்றுதான் இன்றும் கூற வேண்டியுள்ளது. சாதியக் கொடுமைகள் காந்தியின் மாநிலத்தில் மட்டுமல்ல பிராமணரல்லாதார் சாதி எதிர்ப்பு முற்போக்கு இயக்கங்கள் வலிமையாகவுள்ள தமிழகத்திலும், மகாராஷ்டிரத்திலும் கூட நீடித்து வருகின்றது.

சாதி ஒரு வர்க்க நிகழ்வாக, வேலைப் பிரிவினையின் அங்கமாக விளங்கியது. இதனடிப்படையில் சாதியானது கரண்டும் கரண்டப்படும் பிரிவினரின் தன்மையையும் இருப்பையும் கட்டமைத்தது. இதிலிருந்து பெறப்படும் முடிவு சாதியமைப்பையும் வர்க்கக் கட்டுமானத்தையும் தனித்தனியான பருண்மையான நிகழ்வாகப் பேச முடியாது. இரண்டு ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. காலனிய ஆட்சியின் கீழ் உருவான முதலாளியமானது புதிய வர்க்கங்களை மட்டும் உருவாக்கவில்லை. வர்க்கக் கட்டுமானத்திலிருந்து சாதிய சாதி முறையைப் பிரித்தெடுக்கும் ஒரு நடவடிக்கையையுமே கொண்டது. ஒருவகையில் இது சாதியை ஒரு புதுவகைப் சமூக நிகழ்வாக மறுவிளக்கம் தருவது மறுவடிவம் கொடுப்பதுமாகும் என்கின்றார்.

இந்தியாவில் ஆயிரக் கணக்கான சாதிகளோடு இந்தாட்டுக் குரிய வர்க்கமும் இருந்தது. உற்பத்தி அமைப்பில் ஒவ்வொரு குழுவின் நிலையைப் பொறுத்து இந்தியக் கிராம மக்களை நான்கு அல்லது ஐந்து சமூகப் பொருளாதாரக் குழுக்களாகப் பிரித்த அமைப்பு முறையை வர்க்கம் என்கின்றார் ஆண்ட்ரூ

பேட்லி. வங்காளத்தில் இவர்கள் ஐமீன்தார்கள், ஜோட்டிதார் (பெரு விவசாயிகள் அல்லது பெரிய குத்தகைக்காரர்கள்) மற்றும் கெட்மஜ்தார்கள், வியாபாரிகள், கைவினைஞர்களும் இருந்தனர்.

தமிழகத்தில் பிராகதாரர்கள் (நிலப்பிரபு) பேகாரிகள் (குத்தகைக்காரர்கள்), கைவினைஞர்கள். பணிசெய்பவர்கள், அடிமைகள், பிகாரில் அஸ்ரம் (நிலப்பிரபு), மக்கால் (கிராமக் கடைக்காரர்) பவானியா (கைவினைஞர்கள்), ஜோதியா (தங்கள் நிலத்தைத் தாமே பயிரிடும் சிறு விவசாயிகள்), மகாராஷ்டிரத்தில் விவசாயிகள் அனைவரும் கும்பி சாதியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்த போதிலும் கிராமப் புறங்களின் அளவில் மேலாண்மை பெற்ற மட்டில் வம்சமாகவும், புலவாடி அல்லது உட்பாரிகள் வம்சமாகவும் பிரிந்திருக்கின்றனர்.

புதிய முறை காரணமாகக் கிராமங்களில் உற்பத்திப் பொருட்கள் மீது உரிமைகள் சில வழங்கப்பட்டது. பொருளாதாரப் பரிமாற்றம் காரணமாகவே இந்நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இதன் ஒரு அங்கமே குடிமை இறையாகும்; அவர்கள் செய்யும் குடிமைத் தொழிலுக்கு கூலியாக அறுவடையின் போது அவர்களுக்கான பங்கினைக் கொடுத்து வந்தனர். உபசாதிப் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் (சலவைத் தொழிலாளி, நாவிதன் போன்றோர், இப்பங்குரி மையுண்டு

சாதியத்துக்கான கிளர்ச்சிகள் ஸ்தாபன மயப்படுத்தப்

பட்டது. இம் மண்ணின் மைந்தர்கள் என்ற கருத்தினைக் கொண்ட (ஆதி அந்திரர்கள், ஆதி இந்துக்கள்) இயக்கங்கள் 1920 ல் உருவாகின. வட இந்தியாவில் 1930 ல் இதற்கொண்டு தலித் என்ற புதிய வார்த்தையைப் பயன்படுத்தலாயினர். தெலுங்கான கிளர்ச்சியானது (1946—1950) இவ்வகை இயக்கங்களுக்கு சிகரம் வைத்தது போன்றது என்கின்றார் ஆசிரியர்.

இந்திய சமூக அமைப்புகள் பற்றிப் பல ஆய்வு நூல்கள் வந்துள்ளன. "கெய்ல் ஒம்வெட்டின்" இந்தியாவில் வர்க்கம், சாதி, நிலம் என்ற இந்நூல் இத்துறையில் காத்திரமானது. இந்திய சமூக அமைவினை அறிந்து கொள்ள விருப்பவர்கள் திரு. டாங்கேயின் "பண்டைய இந்தியா", தேவிபரசாத் சட்டோ பாத்யாய, டி.டி. கோசாம்பி, ஆர். எஸ். சர்மா போன்றவர்களின் நூல்களைத் தேடினால் நிறைந்த தெளிவினை அடையலாம்.

இந்நூலாசிரியரான திருமதி கெய்ல் ஒம்வெட் ஓர் எழுத்தாளர். போராட்டவாதி, பேராசிரியரான இவர் ஓர் அமெரிக்கர். இந்தியாவில் 1963 ல் பணியாற்றினார். "காலனிய சமுதாயத்தில் ஒரு காலாச்சாரம்—இயக்கங்கள்" என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்து டாக்டர் பட்டம் பெற்றார். கலிபோர்னியா பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியையாகப் பணிபுரிந்தார். 1974 ல் திரு. பாரத் பதங்கர் என்ற இளைஞரை மணந்து இந்தியாவில் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

இப்படியும் ஒருவன்

மா. பாலசிங்கம்

“ம்பா... ம்பா... ம்பா...”

செங்காரிப் பசு கத்தும் ஒசை
கமலத்தின் காதைத் துளைக்
கின்றது.

பசுவின் கதறலுக்குக்
காதைக் கொடுத்துக் கொண்டி
ருந்த கமலத்திற்கு அடுப்பின்
நிலைமை மறை பொருளாகி
விட்டது. பரபரப்போடு அடுப்
பைப் பார்க்கின்றான். பனஞ்
சொக்கறை புகட்டிற்கு வெளியே
விளாசி எரிந்து கொண்டிருக்கி
றது. கைச் சுறுக்கோடு சொக்
கறையை அடுப்பிற்குள் தள்ளு
கிறான்.

“ம்பா... ம்பா... ம்பா...”

செங்காரிப் பசுவின் கதறல்
தணிந்துவிடவில்லை.

பசுவின் ஒலத்திற்கான கார
ணத்தைத் தேடி கமலத்தின்
மனம் இயந்திரமாக இயங்கு
கின்றது.

நேற்றைய நிகழ்வுகளை மறு
பரிசீலனைக்கு எடுக்கின்றான்.

பழங் கஞ்சியும். பிண்ணாக்க
கும் நேற்றும் செங்காரிக்குக்
கிடைத்தது. அத்தோடு விட்டு
விடாமல் ஒரு கற்றை வைக்கோ
லையும் தொட்டிலுக்குள் உத
ற்ப் போட்ட பணவாறான கம
லம் தனது இரவுப் படுக்கையை
விரித்தான்.

“ம்பா... ம்பா... ம்பா...”

செங்காரி தவிப்போடு கத்து
கிறது. கமலத்தின் பிள்ளை
கள் இருவரும் தம்பாட்டி
ஊடாக யாழ் நகருக்கு ரியூச
னுக்குச் சென்றுவிட்டனர். அவ
ளது கணவா பொன்ராசா
ஜி. எஸ். அறைக்குள் தூங்கிக்
கொண்டிருக்கிறார்.

“ஜி. எஸ். ராத்திரியும்
கணங்கத்தான் படுத்தவர். நித்
திரையைக் குழப்பப் போகுது”
கணவர் மீதான கெட்டித்த அக்
கறை கமலத்தை முன்னாகக்
காயப்படுத்துகிறது.

“சண்டு ஒன்றரை வரிசமா
குது.. மாட்டைத் தேடுதாக்கும்.
ஜி. எஸ்குக்குச் சொல்லவேணும்”
செங்காரியின் மன உணர்வு
ளைப் பிரதிபிட்டவனாகக் கம
லம் கனி கொள்கிறான். நீர்
கொதித்து விட்டதை கேற்றில்
முடி உணர்த்துகின்றது. முடி
துள்ளித் துள்ளி நாதம் பிறப்
பிக்கின்றது.

தேநீருக்கேற்ற வகையில்
அலுமினியச் சட்டிக்குள் அவள்
தேயிலையைப் போட்டு வைத்தி
ருந்தான். வெந்நீரை அதற்குள்
ஊற்றி தேநீர் தயாரிக்கும் முயற்
சியில் கமலம் உசாரானான்.

“ம்பா... ம்பா... ம்பா...”

தன் கைப்படத் தயாரித்த
தேநீரைக் குடித்துக் கொண்டே
செங்காரியின் நினைவில் கிமை
கொள்.

தமையனின் இளைய மகள்
தலைப்பிள்ளை பெற்ற அன்று
தான் செங்காரியும் நாகு கன்
றொன்றை ஈன்றது. தமையன்
மகள் இன்னொன்றையும் பெற்று
விட்டாள். எனவே பசுவின் கத
றல் கமலத்திற்கு நியாயமாகப்
படுகிறது வாய் பேசாததுகளாக
இருந்தாலும்.....

கிறீல் கற்களினூடாகச்
சூரிய கதிர்கள் குசினியை ஆக்
கிரமிக்கின்றன.

செம்பும் தண்ணீரும் ஒரு
கையில், மறு கையில் தேநீர்
ஜோக்குடனும் எழுந்து நடக்கி
றான். படுக்கையில் கிடக்கும்
ஜி. எஸ்., குரலைக் காட்டி,
முகத்தைக் காட்டினால்தான்
எழும்புவார்! இது கமலத்திற்கு
பதினேழு வருட அனுபவம்!

கரங்களால் தலையணையை
அணைத்தபடி பொன்ராசா
ஜி. எஸ் குறட்டை ஒலி எழுப்பித்
தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.....
கமலத்தின் கொடுப்புக்குள்ளி
ருந்து சிரிப்பு வெடிக்கின்றது.

“ம்... எழும்புங்க... நடுச்
சாமத்தில் வந்து படுத்தா எப்
படி வெள்ளை எழும்புறது...
எழும்புங்க...”

ஜி. எஸ்கின் கரத்தைத் தீண்டி
எழுப்புகிறான். அவர் இடப்பக்
கம் சரிந்து மல்லாந்து படுக்கி
றார்.

கட்டிலுக்கு அருகே இருந்த
ஸ்ருவை இழுத்து கையில் ஏந்திக்
கொண்டிருந்தவைகளை வைக்கி
றான்.

“கண் எரியுதோ... துறவு
களன்... எண்ணெய் வைச்சு

முழுகெண்டா நேரம் கிடை
யாது...”

கணவனின் நெஞ்சில் கூச்ச
மின்றித் தன் கையைப் படர்த்தி
அவர் உடலை அசைக்கிறான்.

“ம்...” ஜி. எஸ் கண்களைத்
திறந்து கொண்டார். இரு கரங்
களையும் மேலுக்கு உயர்த்தி
உடலை உசார்ப்படுத்துகின்றார்.

வாயைக் கொப்பளிச்சுப்
போட்டு, தண்ணீர்ச் செம்பைக்
கமலம் நீட்டுகிறான். வாங்கி
விறாந்தைக்குள் சென்று முகத்
தில் நீர் பனுக்கி ஜி. எஸ் வாயை
நீரால் அலசுகிறார். பெரு
விரலை வாய்க்குள் திணித்துப்
பற்களைச் சுத்தப்படுத்திக்
கொள்கிறார்.

“சேட் பொக்கேற்றுக்க சிக
ரெட் கிடக்கு எடு கமலம்...”

கட்டிலில் இருந்துகொண்டே
ஜி. எஸ் தேநீரைப் பருகுகிறார்.

“ஒண்டுக்கும் இருமல் கேக்
குதில்ல... இதை விடுங்களன்...”

நஞ்சைக் கொடுப்பது போல்
கமலம் சிகரெட் பைக்கெட்டை
நீட்டுகிறான். கட்டில் காலில்
தலையணையை வைத்து அதன்
மேல் பொன்ராசா ஜி. எஸ் படுத்
துக் கொள்கிறார். அவரின்
கால்மாட்டில் கமலம் இருக்கி
றான்.

“ராத்திரியும் கைப்பிடியாத்
தானே கொண்டந்தவங்க.....”

கமலத்தின் இதயக் குமுறல்!

“நெடுகவா கமலம்.....”

ஜி. எஸ்கின் வாயிலிருந்து சிக
ரெட் புகை கக்குகிறது.

“இப்படி நெடுகவா? நெடு
கவா? வெண்டுதான் அதட்டுவி
யள். உந்தக் கூடாத கூட்ட
மெல்லாத்தையும் விட்டுப்போட்டு

வெளியில் போனாலென்ன... சனம் படுத்துகிற பாடு தெரி யாதா ஜி எஸ்...

“கம்மா போம்... நிலவுக் கொழிச்சுப் பரதேசமே போகச் சொல்லுற அந்நியனுக்கு முன்னால் என்னத்துக்குக் கைகட்டி நிப்பான்... இந்த மண்ணில் கிடப்பம்...” கால்களை மடித்துக் குத்துக் காலக வைத்தபடி பொன்ராசா ஜி எஸ் மனைவியைச் சாடுகிறார்.

“அம்மா...” இன்னாசி வருகிறான்.

“என்ன கமலம்? “இன்னாசி இந்த நேரத்தில்...”

“உங்களை நித்திரைப் பாயில் புடிச்சாத்தான் தனக்குக் காட் கிடைக்குமாம்”

“ஓ ... உவன் உப்புடியே சொன்னவன்”

அங்குமிங்குமாக சிலிர்த்துக் கிடந்த தனது சுருள் மயிரை ஜி எஸ் கோதிக் கொள்கிறார். விறாந்தைக்கு வந்து கதிரையில் அமர்கிறார்.

தன் கணவனின் படுக்கையைச் சரிசெய்த பின்னர் கமலம் விறாந்தைக்கு வருகிறான்.

“ஐயா என்னை மறந்து போட்டேர்...” இடக்கு முடக் காக்க கதைக்காமல் இன்னாசி தன் பேச்சைக் கட்டுப்படுத்துகிறான். ஓரக் கண்களால் ஜி எஸ் சைப் பார்க்கிறான்.

“அதில இருக்காத இரு சாலை வந்து கதிரையில் இரு...”

வாசல் படியில் அமர எத்தனித்த இன்னாசிக்கு ஜி எஸ் ஆணையிடுகிறார்.

“வீடு வாசல் இல்லாத நான் எங்க இருந்தாத்தான் என்ன ஐயா... இன்னடைக்கு எப்படியும்

எனக்குக் காட்டைத் தந்து போடுங்க...”

ஜி எஸ்சின் முகத்தில் மகிழ்ச்சிக் களை மரிக்கின்றது. இப்படியான அதிகாலை நிகழ்வுகள் கிராம சேவகர் பொன்ராசாவுக்கு அந்நியமானதல்ல! இருந்தாலும் ஒரு இலவச உலர் உணவு அட்டைக்காக இரக்கும் இன்னாசியைப் பார்க்கப் பார்க்க அவரது நெஞ்சு சுண்டிச் சுண்டி வலிக்கிறது.

“கமலம் இவனுக்கு சொல்ல இல்லையா” இன்னாசிக்குத் தேநீர் பரிமாறிக் கொண்டிருந்த மனைவியிடம் கேட்கிறார். வறுமைக் கோட்டிற்குள் ஆகுதியாக உருகிக் கொண்டிருக்கிறவன் இன்னாசி. அவனது விதிவிலம் சந்தியோகுமையர் கோவில் வளவிற்குள் நிற்கும் ஆலமரத்தின் கீழ்தான் அமைந்துள்ளது. கிராமசேவகரின் சகல பதிவேடுகளிலும் இதே இடந்தான். இன்னாசியின் நிரந்தர முகவரியாக பதியப்பட்டுள்ளது. எறிகணைகள் இன்னமும் இன்னாசியின் ஆலமரத்தைத் தீண்டவில்லை. இராணுவத்தின் முன்னேற்ற முயற்சியும் கைகூடவில்லை! எனவே இன்னாசி இடம் பெயராதவன்! இந்தக் காரணத்திற்காக இன்னாசிக்கு உலர்-உணவு அட்டை கிடைக்கவில்லை. கமலம் இன்னாசியின் துர்ப்பாக்கிய நிலையை ஜி எஸ்சிடம் எத்தனையோ தடவை கூறி அவனுக்கு நியாயம் வழங்கும்படி கேட்டுள்ளான்.

“தேத்தன்னியைக் குடிச் சுப்போட்டு கடற்கரைக்குப் போட்டுவா இன்னாசி” ஐம்பது ரூபாத் தானொன்று இன்னாசியின் கரத்திற்கு மாறுகிறது.

“ஓ... நான் போட்வொறன் என்ரகாட்டைத் தந்துபோடுங்க,”

“உந்த எண்பத்து நாலு ரூபா காட் சங்காணைத்தான் அவனுக்குக் குடுத்தாலென்ன” பெண்மையின் நெகிழ்ச்சி இன்னாசியின் காதுகளில் தேனாக பனிக்கின்றது. இழுத்துக் கேற்றைத் திறந்தபடி ஜி எஸ்சைப் பார்க்கிறான். அவர் முகம் நிலத்தைத் தரிசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

“கொழும்புக் கடைக்காரருக்குக் கூட காட் இருக்கேக்க தனக்கேன் தரக் கூடாதாம்...”

“நீ பேய்க் கதை கதைக்கிறாய்... குடுத்துப்போட்டு நான் வீட்டுக்கயா இருக்க...” பொன்ராசா ஜி எஸ்சின் விழிகளில் செவ்வரிகள் சிலந்தி வலையாகப் படர்கின்றன. இலட்சக் கணக்கில் வெளிநாட்டுக் காசை அனுப்பிப்பவர்கள், வட்டிக்காரர்கள், பரம்பரைப் பணக்காரர்கள் இப்படிப்பட்ட சுசுபோகிகளுக்கெல்லாம் யார் யாரோ ஜி எஸ்மார் உலர் உணவு அட்டைகள் கொடுத்திருக்கிறார்களென கமலத்திற்கு எத்தனையோ பெண்கள் கூறி இருப்பது மட்டுமன்றி அடையாளங்களும் காட்டி இருக்கின்றனர். இருந்தும் தனது கணவனின் இடக்கைக் கொச்சைப்படுத்தக் கூடாதென்று வாய்க்கட்டில் அவள் அடங்கிக் கொள்வாள். கணவன் சரியெனவே வாதுரைப் பான்.

கிளுவை மரத்தில் சின்னப்புசைக்கிளைச் சாத்துவதை ஜி எஸ் கண்டுகொள்கிறார்.

“இனி மற்ற வாத்தியம் வந்திட்டுது...”

“இப்ப பதினேரு வரிசமா உந்த வாத்தியத்தைத்தானே கேக்கிறம். இதுதான் உத்தியோகம் புருஷ இலட்சனம்...”

தன் உத்தியோகத்தைக் கனம் பண்ணாமல் கமலம் கதைப்பது பொன்ராசா ஜி எஸ்க்கு கொதிப்பைக் கொடுக்கிறது.

வசயில் புகைந்து கொண்டிருந்த சுருட்டைப் பின்னால் மறைத்தபடி சின்னப்பு அடிவளவிற்குச் செல்கிறான்.

“சின்னப்பன்ர விஷயம் எப்படி...” கமலம் விசாரிக்கின்றான்.

தனது மகளின் இலவச உலர் உணவு அட்டை விஷயமாக சின்னப்பு ஜி எஸ்க்கு மரியாதைகள் செய்து வலைவிரிக்கிறான். தனது இரண்டாவது மகனோடு கொழும்பிற்குச் சென்ற சின்னப்புவின முத்த மகள் இன்னமும் தனது சொந்த மண்ணிற்குத் திரும்பவில்லை. இவளின் கணவனும், மகனும் இத்தாலியில் இருக்கின்றனர். அவர்களோடு போய்ச் சேரத் தாயும் மகனும் லொட்ஜ் ஒன்றில் தங்கி இருப்பதாகக் கதையொன்று உலாவுகின்றது. இது ஜி எஸ்சிற்கும் தெரியும்.

“காட் தருவன் உன்ர மகள் இஞ்சை வரட்டும்” காணிக்கை கேட்டாலும் தருவேனென்ற பாவத்தோடு சின்னப்பு கேட்கும் போதெல்லாம் ஜி எஸ்சின் ஒரே பதில் இதுதான்! இது எப்பொழுதும் மங்கலமாகவே ஒலிக்கும். ஆனால் சின்னப்பு ஒட்டுண்ணியாக ஜி எஸ்சைத் துரத்துகிறான்.

“சின்னப்புவிடம் சொல்லிப் போடு கமலம் நான் பேச்சு மாறமாட்டெனெண்டு...” ஜி எஸ் பொன்ராசா எழுந்து நிற்கின்றார். அரையிலிருந்து நழுவிச் சாரத்தை அவரது கரங்கள் அணைத்துக் கொள்கின்றன.

பற்பசையைத் தேடி ஜி எஸ் நடக்கிறார்.

“ம்பா... ம்பா...” செங்கா ரிப் பசுவின் ரேப் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது.

“ரா வெண்ணுமில்லாம போவெண்ணுமில்லாம கத்துது... மாட்டைத் தேடுதாக்கும் ஜி எஸ்...”

“உவன் இன்னாசியிட்டச் சொல்லன்...” சட்டெனச் சொல்கிறார்.

“எங்கட தொட்டாட்டு வேலைக்குத்தான் அவன் ஆள் ஒரு காட்டுக்கு அவன் எத்தனை தரம் இரக்கிறான்...”

இன்னாசிக்காகக் கமலம் ஜி எஸ்சை வேண்டுகிறான்.

வாய் முட்ட ஊறி இருந்த உமிழ் நீரை பொன்றாசா ஜி எஸ் வெளியே கொட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்.

“அவனுக்குக் காட் குடுக்க ஏலுமெண்டா நான் குடுப்பன். இடம் பெயராத இன்னாசிக்கு எப்படிக் காட் கிடைக்கும் கமலம்”

முறுகல் நிலையில் ஜி எஸ் இருப்பது அவரது பேச்சில் உணரக் கூடியதாக இருக்கின்றது. கமலம் மௌனித்து விட்டான்.

சாரத்தை மடித்து முழங்காலுக்கு மேல் கட்டியபடி கிணற்றடியை நோக்கி ஜி எஸ் போகிறார்.

“இவளுக்கு என்னத்தில தான் கவனம் இருக்கு” வக்கிற்குள் அங்குமிங்குமாகக் கிடந்த உடுப்புக்களைத் தொட்டிக்குள் எடுத்துப் போட்டபடி மனைவியைக் கடிந்து கொள்கிறார்.

“இதுகளுக்கு இப் ஒரு பார் சோப் வேணும்... கமலம்”

தற்பரை நேரங்கூடத் தாம திக்காது கமலம் கிணற்றடிக்குச் செல்கிறான். அவன் கண்களில் தெருக்கரையில் நிற்கும் சின்ன

தப்பி மாஸ்ரரின் பளபளக்கும் வாழ்க்கைக் தலை தெரிகின்றது. அவரது வருகையைக் கணவனுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறான்.

“ம்... ஆனி எங்க தோய்ச்ச லும் குளிச்ச லும்...” ஜி எஸ்சின் மனம்புளுங்கியது. கிணற்றடியை விட்டு அவர் வெளியேறினார்.

“சூனிக்க ஆபத்தமே...” தாடையில் பதித்திருந்த பவுன் பற்கள் பளபளக்கச் சின்னத்தம்பி மாஸ்ரர் குழைகிறார்.

விறாந்தைக்குள் நுழைந்த ஜிசைசை நிழல் போலத் தொடர்ந்து மாஸ்டர் கதிரை யொன்றில் அமர்ந்து கொண்டார்.

“நானும் எத்தனை நாளா அலையுறன்...” ஜி எஸ்சின் முகத்தைப் பார்க்காமல் மாஸ்ரர் கூறுகிறார்.

தனது ஆசிரியத் தொழிலில் கொடிகட்டிப் பறந்து, கொத்தணி அஸ்பராக வால்பிடித்து, கால் பிடித்துக் கிடைக்காமல் ஓய்வு கொண்டவர் சின்னத்தம்பி. தம்மைத் தாமே கிராமத்தின் பெரியவர்களாக்கிக் கொண்டவர்களில் தலைமகன் இவர! கிராம அலுவலரால் அமைக்கப்படும் எந்தக் குழுவினும் இவரது பங்களிப்பு இருக்கும். அப்படிக் கிடைக்காது விட்டாலும் கிடைக்கச் செய்யும் உத்திகள் இவருக்குக் கைவந்தவை.

மாஸ்ரரின் மகனொருத்தி தற்பொழுது சகல வசதிகளையுமுடைய வீடொன்றில் குடித் தனத்தோடு யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்கிறாள். மருமகன் பெரிய தொரு முதலாளி. பலசரக்குக் கடையொன்றின் உரிமையாளன். மகனுக்குச் சீதனமாகக்கொடுத்த வீடு தற்பொழுது நெற்களஞ்சியமாக விளங்குகிறது. அவளுக்குச் சொந்தமான காணியில்

அறுவடை செய்யட்டும் நெற்களஞ்சியம் பட்டுத்தப் படுகிறது!

“பிள்ளையளின்ர லீவுக்கு வந்த தானே போறவ...”

நெற்களஞ்சியமாகப் பாவிக்கப்படும் வீட்டைக் காட்டியாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும் குடும்பத்திற்கு மாஸ்ரர் இவ்வச உலர் உணவு அட்டை தரும்படி ஜி எஸ்சை நெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அந்தக் கிராமப் பிரிவில் நிகழ்ந்த இறப்புக்களைப் பிற மாவட்டங்களுக்கு இடம் பெயர்ந்த குடும்பங்கள் இவை களனைத்தையும் ஜி எஸ்சிடம் ஒப்புவித்து எத்தனையோ தரம் இரந்து விட்டார்.

“உங்கட மகள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கும் மட்டும் அவவுக்கு நீங்கள் சாட் வாங்க மாட்டியள். நீங்களொரு விஷயம் நிந்த ஆளெண்டுதான் நான் இம்மட்டும் கதைக்கிறன்...” ஜி எஸ் எழுந்து நின்று ஆள்காட்டி விரலை நீட்டி எச்சரிக்கிறார்.

“அன்வ தன்ர வீட்டுக்கு வரத்தான் போறான்... அவர் கடைஅவுக்குப் போகப் போகிறார்...” மாஸ்ரர் எழுந்து கொள்கிறார். முகத்தில் குழப்ப முத்திரை!

“அப்படி வாற நேரம் பாப்பம்...” ஜி எஸ்சின் குரலில் ஆத்திரம் ஆட்சி புரிகின்றது.

மாஸ்ரரின் மஞ்சள் நிற முகம் கருகிவிட்டது. எழுந்து படிக்கட்டுகளில் இறங்குகிறார். அவரது வாய் எதையோவெல்லாம் முணுமுணுக்கிறது.

“இவர்தான் ஒரு ஜென்ரில் மென் ஜி எஸ்... வீட்டில் நிண்ட நாய் பூனைக்கெல்லாம் கூப்பன் குடுத்தவங்கள், அவங்கலெல்லோ ஜி எஸ்மார்...”

வேலியில் சாத்தி வைத்திருந்த சைக்கிளை இழுத்து எடுத்து சைக்கிள் சேற்றில் குந்தி வேட்டித் தலைப்பை இழுத்து ஒதுக்கிக் கொண்டு ஜி எஸ் வீட்டைத் திரும்பிப் பார்த்து பெருத்த செருமலோடு காறித் துப்புகிறார்.....

“ஜி எஸ் வேலையா செய்யப் போறீர்... பாக்கிறன்”

“மாஸ்ரர் இஞ்சை நில்லுங்க” காலை இடறிய சாரத்தைத் தூக்கிக் கட்டிக் கொண்டு ஜி எஸ் ஓடுகிறார். சவாலைச் சந்திக்கும் கம்பீரம் அவர் உடலில்!

கமலம் துடிதுடித்துப் போய் விட்டான். என்ன செய்வதென்ற ஏக்கம்!

கத்திக் கூட்டுச் சத்தம் கட கடவென ஒலிக்கச் சின்னப்பன் ஓடிவந்து கமலத்தைக் கட்டித் சென்றான்.

“மாஸ்ரருக்கு அறையே பேந்திட்டுது... நீங்க வீட்டோங்க” கேற்றடியில் வைத்து சின்னப்பன் ஜி எஸ்சின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டான். அவனது பிடி வலியை ஏற்படுத்தியது.

“பாக்கப் போறோராம்..... பாக்கட்டுமென்...”

“சும்மா போங்க ஜி எஸ்... அவர் இப்படித்தான்...”

அவன் பேச்சு ஜி எஸ்சைச் சமாதானப்படுத்தியது. திரும்பி விட்டார்.

கண்ணுக்குத் தெரியாத தூரம் மாஸ்ரர் சென்று விட்டார்.

நடந்து முடிந்த சம்பவம் கமலத்தின் உள்ளத்தைச் கிராய்த்து விட்டது. கணவன் முன் சிலையாக நின்றான். கண்கள் சொரிந்தன. அவளால் என்னதான் செய்ய முடியும்!

ஜி எஸ்சின் இரண்டு தம்பி மார் அவஸ்திரேலியாவில்.....

தம்மோடு தமையனையும் சேரும் படி எழுதிய கடிதங்கள் ஜி எஸ்சின் லாச்சிக்குள் பள்ளி கொள் கின்றன.

“அகதி எண்டாலும் சொந்த மண்ணில் இருப்பம் கமலம்...”

“திண்டாக் கரும்புகான் ஐயா... சோக்கான கயமீன்...”

மீன் பையைக் கமலம் பெற்றுக் கொண்டாள். படியைத் தோள் சால்வையால் துப்பரவு செய்து அதில் இன்னாசி உட்கார்ந்தாள்.

“ம்பா... ம்பா...” செங்காரிப் பசு கத்தியது.

“செங்காரி மாட்டைத் தேடுது இன்னாசி”

“காட்டுக்க வரத்து நாமப் பொண்டு திரியுது. வெயில் சரிய அவுட்டுக் கொண்டு போறன் ஜி எஸ்...”

“மறந்து போடாத...”

“இந்த வீட்டு அலுவலை நான் எப்பவாகிலும் மறந்தனானா?”

“ஐயா சொல்லிப் போட்டே ரெண்டு நான் குசினிக்க இருக்கேக்க தெல் ஓட்டாத” கமலம் ஒலிபெருக்கியாக அலறினாள்.

ஏனோ அவள் மனம் எக்காளம் கொண்டு இன்னாசியின் விஷயம் நெகூடப் போகும் கட்டத்தை நெருங்குகின்ற பிரக்ஞையாகும்!

“எல்லாம் உங்கட கையில தானாம் இருக்கு. டி. ஆர். ஓ. கந்தோரில் வேலை பாக்கிற பொடியன் ஒருத்தனைக் கேட்டனான்”

வழியில் ஒருத்தன் சந்தோஷமாகக் கொடுத்த தாம்பூலத்தைக் குதப்பியபடி இன்னாசி தனது தணியாத தாகத்தை வெளிப்படுத்தினான்.

“உவங்கள் உப்புடித்தான் கொழுவி லிடுவாங்கள்”

“சட்டம் இடங்கொடுத்தா நான் உனக்குக் காட் தருவன் தானே” ஜி எஸ்சின் பேச்சுக்குக் காது கொடுத்துக் கொண்டிருந்த கமலத்திற்கு விமானக் குண்டு வெடிப்பின் தாக்கம்! இதயம் மரத்ததோவென்ற உணர்வு!

சுலனங்களுக்குக் கைசட்டிச் சேவகம் செய்யாமல் பொன்ராசா ஜி எஸ் தனக்கிடப்பட்ட வரம்புகளுக்குள் நிற்கிறார்..... அவர் மனத்திடம் இரும்பென வலுத்திருந்தது.

“அதுசரி ஐயா உந்தச் சட்டங்களுக்கு எம்படுறது இந்த ஏழைச் சனங்கள் தானா.....” இன்னாசியின் சொற்கள் அழுத்தமாகவே இருந்தன.

ஜி எஸ் திடுக்கிட்டுச் சமாளித்துக் கொண்டார்.

“எனக்குத் தருமப் பணம் தந்த சீமான் நீங்கள் தான். நான் உங்களைக் குற்றம் சொல்ல இல்லை...” அவன் இப்படிச் சொன்னது ஜி எஸ்சுக்குச் சற்று ஆறுதலாகவே இருந்தது. தன்னை இனங்கண்டு கொண்ட ஒருவன் முன், தான் இருப்பதை யிட்டு மகிழ்ந்தார்.

எய்தவர்களையும் அம்புகளையும் இனங்கண்டு கொள்ளும் ஆற்றல் இன்னாசி போன்றவர்களுக்குத்தான் உண்டாளென ஜி எஸ் சிந்தித்தார்.

“கமலம்..... உந்த வயிறு காஞ்சதுகளுக்கிருக்கின்ற புத்தி என்னத்துக்குத்தான்... உந்தச் சொத்துப்பத்து உள்ளதுகளுக்கு இல்லாமல் போச்சு...” ஜி எஸ் இப்படிச் சொன்னது இன்னாசியை மட்டுமன்றி கமலத்தையும் திருப்திப்படுத்தியது. ●

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலே

புறநிலைப் படிப்புகள் அலகும் புறநிலைக் கற்கை நெறிகளும்

இரா. சிவசந்திரன்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் புறநிலைப் படிப்புகள் அலகு (Extra-Mural Studies Unit) எனும் புதிய துறை ஒன்று 92-ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆங்கிலத்தில் (Extra-Mural Studies Unit) என்பதற்கு மூன்று விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன. (1) பல்கலைக் கழகத்திற்குப் புறத்தேயுள்ள படிப்புகள் அல்லது கற்கை நெறிகள். (2) பல்கலைக் கழகமெனும் இறுக்கமான சுவர்களைத் தாண்டி வெளியே சென்று சமுதாயத்திற்குக் கற்பித்தல் (3) பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டம் வழங்கும் பொதுவான கற்கை நெறிகளுக்கு உட்படாததும் சமூகத்தின் தேவைகளை ஒட்டியதுமான மேலதிகப் படிப்புகள் என்பனவே மூன்று விளக்கங்களாகும். இவற்றைத் தொகுத்துச் சுருக்கமாகக் கூறுவதாயின் பல்கலைக்கழகமெனும் இறுக்கமான கற்கைநெறிகளையும் மாணவர் அமைதி விதிமுறைகளையும் கொண்ட நிறுவனம் அதற்குப் புறத்தேயுள்ள சமுதாயத்திற்குத் தேவையான சமூக மேம்பாட்டிற்குப் பயன்படுகின்ற சகல மட்டங்களிலும் உற்பத்தித் திறன்களை அதிகரிக்க வழிகாட்டக் கூடிய மேலதிகமான படிப்புகளை உள்ளடக்கிக் கொண்டு பல்கலைக் கழகச் சுவர்களைத் தாண்டிச் சமுதாயத்தை நோக்கிச் செல்லுதல் என்பதே இதன் அர்த்தமாகும். பல்கலைக்கழகம் எனும் அதி உயர்கல்வி நிறுவனமும் சமுதாயமும் பரஸ்பரம் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்வதற்கு புறநிலைப் படிப்புகள் அலகு ஓர் இணைப்புப் பாலமாகச் செயற்பட வேண்டுமென்பதே இத் துறை சார்பாகப் பல்கலைக் கழகத்தின் எதிர்பார்ப்பு எனலாம்.

சமூகத்துடன் இணைதல்

பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றிப் பெரும்பாலான பொது மக்களிடையே நீண்ட காலமாக ஒரு குறை நிலவி வருகின்றது. அதாவது பல்கலைக்கழகம் சமூகத்துடன் இணைவதில்லை. அது உயர்ந்த கோபுரம் போல் தனித்து நிற்கின்றது. சமுதாயம் பரந்துபட தனித்துள்ளது. சமூகத்தின் ஓர் அங்கமான பல்கலைக்கழகம் சமூகத்துடன் இணைந்து சமூகத் தேவைகளை அறிந்து, சமூக மேம்பாட்டிற்காக செயற்படுவதே சரியான போக்கு என்ற வகையிலே விமர்சனங்கள் மூன்வைக்கப் படுவதுண்டு. இவ்வாறான விமர்ச

வங்களை உலகிலுள்ள அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களும் காலத்திற்குக் காலம் எதிர் கொண்டுள்ளன. இவ்வாறான குறைகளை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்கத்திற்காகவும், உலகப் பல்கலைக்கழகங்களில் இந்த(Extra-Mural Studies)எனும் துறையை ஏற்படுத்தி நேரடியாக சமூகத்துடன் தொடர்புகளை உருவாக்கி வெற்றி கண்டுள்ளனர்.

ஒரு நாட்டிலே அமைந்திருக்கும் பல்கலைக்கழகம் அந்த நாட்டு மக்களுக்கும், ஒரு பிரதேசத்திலே அமைந்துள்ள பல்கலைக்கழகம் நாட்டிற்கும், அப்பிரதேச மக்களுக்கும் கல்வியைப் பரப்பும் பணியை ஆற்ற வேண்டியது அவசியமாகும். பல்கலைக்கழகத்திற்கு உள்ளே உள்வாரி மாணவர்களாக வருவோர் மொத்தக் குடித்தொகையில் 1 வீதம் குறைவானவர்களே. அவர்களுக் குகற்பித்து பட்டதாரிகளாக்கி பின்னர் அவர்கள் சமூகத்திற்கு ஆற்றும் பணி மூலம் பல்கலைக்கழகம் தன் தேவையை மட்டுப்படுத்திக் கொள்வது திருப்திகரமானதல்ல. பொதுமக்களின் வரிப்பணத்தில் இயங்கும் பல்கலைக்கழகம் அம் மக்களுக்கு — அச் சமூகத்திற்கு நேரடியாகவும் பணியாற்ற வேண்டியது அதன் தார்மிகக் கடமையன்றோ? யாவர்க்கும் கல்வி என்பது தானே நாம் வேண்டுவது? இதனால் தான் பல்கலைக்கழகங்கள் மாகாணத்திற்கு ஒன்றாகவும் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகள் மாவட்டத்திற்கு ஒன்றாகவும் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வப் பிரதேச மக்களையும் பல்கலைக்கழகத்தையும் முடிந்தளவு இறுக்கமாக இணைப்பதே இவற்றின் நோக்கமாகும். இதனையே யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், புறநிலைப் படிப்புக்கள் ஊடாகச் செய்து வருகின்றது.

சமூகத்திலிருந்தும் புலமைசான்றோர்

புறநிலைப் படிப்புகள் அலகு சமூகத்திலிருந்து கற்பதற்கு ஆர்வமுள்ளவர்களை வரவேற்பது போல விரிவுரையாற்றக் கூடிய புலமை சான்றோரையும் சமூகத்தில் இருந்து பெற்றுப் பயன்படுத்தும் வழிமுறையைக் கையாண்டு வருகின்றது. எமது சமூகத்திலும் பல்வேறு துறைகளில் புலமை சான்றவர்களும், கல்விமான்களும் இலைமறை காயாக இருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியேயுள்ள புலமை சான்றோரின் திறனையும், புலமையையும் அனுபவ அறிவையும் எமது சமூகமும், பல்கலைக்கழக சமூகமும் பெற்று பயன்பெறத்தக்க வகையிலே புறநிலைப்படிப்புகள் அலகு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றது.

ஆர்வமே தகுதி

புறநிலைக் கற்கை நெறிகளிலே அவ்வத் தலைப்புகளில் விரிவுரைகளைக் கேட்கவோ, கல்வி கற்கவோ எவர் விருப்பம் கொள்ளினாரோ அவர் பங்கு பற்ற முடியும். இக்கற்கை நெறியில் சேர்ந்து பயில்வதற்கு எவரிடமும் எந்த வகைச் சான்றிதழ்களும் கேட்கப்பட மாட்டாது. 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஆர்வமுள்ள எவரும் இவ் அலகு நடத்தும் எந்தக் கற்கை நெறியிலும் பயின்று பயன்பெற முடியும். அடிப்படைக் கற்கை நெறியின் 80 வீதம் வகுப்புகளுக்கு வருகை தந்தோருக்கு கற்கை நெறியின் முடிவிலே பங்குபற்றும் சான்றிதழ் வழங்கப்படும்.

உலக பல்கலைக்கழகங்களின் முன்மாதிரி

இத்துறையானது இங்கிலாந்துப் பல்கலைக்கழகத்திலும், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக்கழகத்திலும் பெரும் வெற்றி கண்டுள்ளது. இங்கிலாந்துப் பல்கலைக்கழகத்தில் 100 இற்கு மேற்பட்ட புறநிலைக் கற்கை நெறிகள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. சிங்கப்பூர் பல்கலைக்கழகத்தில் 200 இற்கு மேற்பட்ட கற்கைநெறிகள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் உழைக்கும் தொகுதியினர், வர்த்தகர்கள், தொழிலாளர்கள் பயன்பெறும் வகையில் வார இறுதி நாட்களிலும், விடுமுறை நாட்களிலும், இரவு வேளைகளிலும் மேற்படி கற்கை நெறிக்குரிய போதனைகள் அங்கு இடம் பெற்று வருகின்றன. 10 மணித்தியாலங்களைக் கொண்ட கற்கை நெறி முதல் 120 மணித்தியாலங்களைக் கொண்ட கற்கை நெறிவரை அப்பல் கலைக்கழகங்களிலே புறநிலைக் கற்கை நெறி என்ற வகையில் இடம் பெற்றுள்ளன. சில பல்கலைக்கழகங்களிலே இத்துறையில் டிப்புளோமா கற்கை நெறிகளும் உண்டு.

எமது வழிமுறைகள்

இவற்றையெல்லாம் மனங்கொண்டு எமது அலகின் ஆரம்ப முயற்சியாக, சமூகத்தின் ஒன்றை தேவையை ஒட்டி இருவகைகளிலே கல்விப்பரவல் பணியை நாம் ஆற்றி வருகின்றோம். முதலாவது வழிமுறை மக்கள் பலருக்கு ஒரே நேரத்தில் பயன்தரத்தக்க வகையில் பொது விரிவுரைத் தொடர்களை ஒழுங்கு செய்து வருகின்றோம். இரண்டாவது வழிமுறையானது வரையறுக்கப்பட்ட சிறு தொகையினருக்காக வகுப்பறைக் கற்பித்தல் முறை மூலம் அடிப்படைக் கற்கை நெறிகளை ஒழுங்குசெய்து வருகின்றோம்.

பொது விரிவுரைத் தொடரானது ஒரு தலைப்பில் குறைந்தது 20 மணித்தியால விரிவுரை என்ற வகையில் பல்கலைக்கழக கைலாசபதி அரங்கில் பிரதி சனிக்கிழமை தோறும் நாளுக்கு இரு விரிவுரைகள் என்ற வகையில் இடம் பெற்று வரும். இதிலே நேரடியாக ஒரே நேரத்தில் 600 பேர் வரை பயன்பெற முடியும். இந்த வகையில் சென்ற வருடம் சைலித்தாந்தம், சுகவாழ்வு என்ற தலைப்புகளில் தொடர் விரிவுரைகளை வழங்கினோம். வகுப்பறைக் கற்பித்தல் முறையிலான அடிப்படைக் கற்கை நெறிகளில் ஏறத்தாழ 100 பேர் பங்கு பற்றுகின்றனர். இதிலே 4 மணித்தியாலங்களுக்குக் குறையாத விரிவுரைகளை வழங்கி வருகின்றோம். சில கற்கை நெறிகள் செயல்முறைப் பயிற்சியையும் கொண்டவை. இந்த வகையிலே 1993 ஆம் ஆண்டில் ஆறு அடிப்படைக் கற்கை நெறிகளை 2023 தொகுதியினருக்கு நடத்தினோம். புகைப்படக் கலை, இதழியல், கிராம அலுவலர் பயிற்சி நெறி, செயற்றிட்டச் செயல்முறைகள், உள்வனத்துளை, கிராமிய மேம்பாடு ஆகிய தலைப்புகளில் இவை இடம்பெற்றன. பொது விரிவுரைத் தொடராயினும் சரி, அடிப்படைக் கற்கை நெறியாயினும் சரி ஒரு பாடத்திற்குரிய முழுமையை முடிந்தளவு கொண்டு வரத்தக்கதாகத் திட்டமிட்ட முறையில் ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டு வருகின்றோம். 1993 ஆம் ஆண்டு புறநிலைக் கற்கை நெறிகளை 3500 பேர்வரை பயின்று பயன்பெற்றிருக்கிறார்கள்.

என்பது குறித்துரைக்கத்தக்க அம்சமாகும். புகைப்படக்கலைப் பயிற்சி நெறியை மாத்திரம் 1400 பேர்வரை கற்றுள்ளனர்.

இவை தவிர இவ் அலகின் ஏற்பாட்டில் பல்கலைக்கழக மாணவரும் ஆர்வமுள்ள பொதுமக்களும் பயன்பெறத்தக்க வகையில் இடையிடையே கல்வி சார்ந்ததும், கலைத்துவம் மிக்கதுமான வீடியோப் படங்களையும் காண்பித்து வருகின்றோம்.

நடப்பாண்டுத் திட்டம்

1994 ஆம் ஆண்டிலே நாம் இரு பொது விரிவுரைத் தொடர்களையும் பன்னிரண்டு அடிப்படைக் கற்கை நெறிகளையும் புதிதாக அறிமுகம் செய்துள்ளோம். ஏனவே இடம்பெற்ற அடிப்படைக் கற்கை நெறிகள் சிலவும் இவ்வாண்டும் தொடரும், பொது விரிவுரைத் தொடரில் முதலாவதாக "இசை ரசனை" எனும் இராக, தாள விளக்கங்களுடன் கூடியதும் இசையைச் சாதாரண மக்களும் விளங்கி இரசிப்பதற்கு வழிகாட்டக் கூடிய வகையில் அமைந்ததுமான இசை நிழ்ச்சித் தொடர் ஒன்று இடம்பெறவுள்ளது. அதனை அடுத்து "நல்வாழ்வு" எனும் தலைப்பில் சென்ற ஆண்டு நடந்த சுகவாழ்வு எனும் நிகழ்ச்சித் தொடர் போல் ஒன்று, சிறிது மாற்றங்களுடன் இடம் பெறவுள்ளது. எமது மக்கள் உடல், உள நலம் பெற்று வாழ்வதற்கு இவ்விரிவுரை தொடர் வழிகாட்டுமென நம்புகின்றோம்.

இவை தவிர, அடிப்படைக் கற்கை நெறிகளாக பொது வாழ்வில் எந்திரப் பொறியியல், உணவு பதனிடல், தொழில்நுட்பம், உணவகங்களின் முகாமைத்துவம், வீட்டுப்புறக் கோழிவளர்ப்பு, மீன்பிடித்தொழில் வாழிடமும் வாழ்வும், உடற்சகலி தொடர்பாடலுக்கான ஆங்கிலம், விவசாய உற்பத்தித்திறன் மேம்பாடு, ஆடைத் தொழில் நுட்பம், திரைப்பட இரசனை, நாளாந்த வாழ்வில் தாதிப் பராமரிப்பு அறிவு ஆகிய கற்கை நெறிகள் நடத்தப்படவுள்ளன. இவற்றின் தலைப்புகளில் இருந்தே நாம் எமது சமூகத்தின் இன்றைய தேவைகளையும், பொருளாதார மேம்பாட்டின் அவசியத்தையும் உணர்ந்து அவற்றிற்கேற்ப கற்கை நெறிகளை ஒழுங்கு செய்கின்றோமென்பதை அனைவரும் உணர முடியும்.

சமூகத்தின் தேவையை, அதாவது இளைஞர்களது தேவை நடுத்தர வயதினர் தேவை, முதியவர்களின் தேவை, பெண்களின் தேவை என்பனவற்றை இனங்கண்டு அக்கறை உடன் மனங்கொண்டு காலத்திற்குக் காலம் வெவ்வேறு கற்கை நெறிகள் ஆரம்பிக்கப்படும். எமது பொருளாதார உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவதும், சமூக மேம்பாட்டிற்காக உழைப்பதுமே புறநிலைப் படிப்புக்கள் அலகின் இலட்சிய வேட்கையாகும். எமது ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளையும் ஒர் அர்ப்பணிப்பு மனப்பாங்குடனேயே நாம் ஆற்றி வருவதால் எமது பணிகள் யாவும் பயன்மிக்கதாக அமைவதோடு, பாராட்டுகளையும் பெற்று வருகின்றன. பெருமளவிற்கு சாதாரண பொது மக்களுக்காக கல்விப் பணியாற்றும் எமது அலகின் நடவடிக்கைகளை, பொது மக்களே முன்வந்து ஆலோசனை வழங்குவதன் மூலமாகவும், விமர்சிப்பதன் மூலமாகவும் சரியான முறையிலே வழிதடத்த வேண்டும்.

தீ வாத்தியார்

— வரதர்.

ஒரு மனிதனின் வெளித் தோற்றத்துக்கு முக்கியமான காரணமாயிருப்பவை அவனுடைய ஆடையணிகளும் தலையாணி முடி (சுந்தல்) அமைப்புமே. 'ஆள் பாதி, ஆடைபாதி' என்று பழமொழியும் உண்டு.

ஆயிரத்துத் தொழாயிரத்து இருபதுகளில் சுமார் அறுபது—எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யாழ்ப்பாணப் பகுதியில் பொதுவாக ஆண்களும் பெண்களும் முடியுடை வேந்தர்களாகவே இருந்தார்கள். அதாவது குடுமி வைத்திருந்தார்கள். 'சிலுப்பா' வெட்டிய ஆண்களை மிக அரிதாகவே காண முடியும்.

ஆண்களும் குடுமி வைத்திருப்பது அக்காலத்தில் ஒரு சமூக வழக்கமாக இருந்தது. அந்தச் சமூக வழக்கத்தை மீறுவதற்குப் பொருமபாலானவர்கள் துணியில்லை.

இப்போதெல்லாம் புதுமை செய்வதற்காகவும் பகுத்தறிந்து சரியானதைச் செய்வதற்காகவும் சமூக வழக்கங்களை உடைத்துக் கொண்டு வருவதற்குப் பலர் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

அந்தக் காலத்தில் இந்தக்குணம் மக்களிடையே சற்றுக் குறைவாகவே இருந்தது. 'அப்பா எப்படிச் செய்தார், அப்பாவின் அப்பா எப்படிச் செய்தார்' நாமும் அப்படித்தான் செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு மனப்பதிவு அன்றைய மக்களிடம் இருந்தது.

இப்போது புலிப் பெண்களில் சிலர் ஆண்களைப் போலச் 'சிலுப்பா' வெட்டியிருப்பதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் யாராவது இதை நினைத்துக் கூடப் பார்ப்பார்களா?

சில ஆசாரக் குடும்பங்களில் பெண்களின் கணவர் இறந்து விட்டால் அந்தப் பெண்களின் தலையை மொட்டையடிப்பார்கள். இந்தியப் பிராமணர்களிடையே இந்தப் பழக்கம் முன்பு பெருவழக்கு. யாழ்ப்பாணத்திலும் மிக மிகக் குறைந்த அளவில் சில குடும்பங்களில் இந்தப் பழக்கம் இருந்தது.

புலிப் பெண்களின் சிலுப்பாத் தலைகளைப் பார்க்கும் போது என் மனதுக்குள் ஒரு மகிழ்ச்சி தோன்றுகிறது. எங்கள்

பெண்களின் முன்னேற்றப் பாதைக்கு இது ஒரு அடையாளம் என்றே நான் கருதுகிறேன். “ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமயனமாக வாழ்வம் இந்த நாட்டிலே”

(ஆனால் “ஐயோ, நமது தமிழ்ப் பண்பாடு சீரழிந்து போகிறதே!” என்று கூக்குரலிடும் பழமை வாதிகள் இப்போதும் நிறைய இருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. அவர்களின் வாய்கள் இப்போதைக்கு மூடப்பட்டிருப்பது நல்லதே!)

அந்தக் காலத்தில் ஆண்கள் சிலர் தலையின் முன்பக்கத்தை மழுங்கச் சிதைத்து பின் அரைவாசிக்கே மயிரை வளர்த்துக் குடுமி வைத்திருப்பார்கள்.

‘காற்சட்டை, கோட் போட்டுக் கொண்டு கச்சேரி’ உத்தியோகத்துக்குப் போன பலர் கூட அந்தக் காலத்தில் குடுமியை வெட்டத் துணியில்லை. அவர்கள் தமது தலைப் பாகைகளை குடுமியை மறைத்து வைத்திருப்பார்கள்.

ஆண்களின் இந்தக் குடுமி மோகப் மிக விரைவில் மாறத் தொடங்கிற்று. 1930 களில் பல இளைஞர்கள் குடுமிகளை வெட்டிச் சிலுப்பா வைத்துத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

குடுமி வைத்திருந்த இளைஞர்களை மற்றச் சிறுவர்கள் ‘டேய், குடும்பாஸ்!’ என்று கேலி செய்யவும் தொடங்கினார்கள். அதற்குப் பயந்து தமது குடுமிகளை வெட்டிக் கொண்ட சில நண்பர்களை நான் அறிவேன்.

பெண்களின் தலைமுடி அன்று தொடக்கம் — இன்றும் கூடப் பெரும்பாலும் மறையாமல் இருக்கிறதென்று சொல்லலாம்.

ஆங்கிலப் பள்ளிகளுக்குச் சென்ற சில பெண்கள் தமது கூந்தலை சற்றே — தோள்வரை வெட்டிவிட்டதுண்டு. ஆனால் அவர்களும் தமது திருமணத்துக்கு முன்பு தமது கூந்தலை வளர்த்துக் கொண்டே போட்டுக் கொள்வார்கள். அல்லது பின்னித் தொங்க விடுவார்கள்.

கூந்தலை வளர்த்து அழகாகக் கொண்டைகள் போடுவதும், அல்லது விதம் விதமாகப் பின்னி விடுவதுமே தமக்கு அழகாக இருக்கும் என்ற ஒரு மனப் பான்மை பெண்களிடம் பொதுவாகப் பரவியிருக்கிறது.

அழகு, நாகரிகம் என்பன வெல்லாம் அவர்கள் மனதிலே வளர்த்துக் கொண்ட எண்ணங்களால் ஏற்படுகிற ஒரு தோற்றத்தான்!

ஆபிரிக்காவுக்குப் போக வேண்டாம், பக்கத்திலுள்ள தமிழ் நாட்டுக்குக் கூடப் போக போக வேண்டாம். இங்கே — யாழ்ப்பாணத்தில் கூட, முன்பெல்லாம் காதுகளில் துளையல் போட்டு, அவற்றிலை பெரிய பெரிய பாரமான ஆபரணங்களைத் தொங்க விடுவதும், அதனால் காதுத் துவாரம் இரண்டு விரல்களை நுழைக்கக் கூடிய அளவுக்குப் பெரிதாகப் போவதும் அழகென்று, நாகரிகமென்று நினைத்தார்கள். சேலை கட்டுவதில் கூட ஒரு காலத்தில் பதினாறு முழச் சேலையைச் சுற்றிச் சுற்றி வரிந்து கட்டினார்கள். பிறகு பன்னிரண்டு முழச் சேலையைக் கட்டும் போது கூட அகன் முந்தானையைத் தோள் மீது போட்டு, பின்பக்கமாகப் எடுத்து, இடுப்பை ஒரு சுற்றச் சுற்றி மறுபடியும் பின்பக்கத்தில் ‘பின்’ பண்ணித் தொங்கவிட்டார்கள். அதுவே அழகென்றும் நாகரிகமென்றும் நினைத்தார்

கள். இன்றைக்கு யாராவது அப்படிச் செய்தால் அதை அழகாயிருக்கிறதென்று சொல்வார்களா? நாகரிகமென்று சொல்வார்களா?

பெண்களைத் தங்கள் ஆறையின் கீழ் அடக்கி வைத்திருக்க வேண்டுமென்றும், அவர்களை அழகுபடுத்தித் தங்கள் போகப் பொருளாக வைத்திருக்க வேண்டுமென்றும் இன்றைக்கும் பல ஆண்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதில் ஆச்சரியம் என்ன வென்றால், அப்படி அடங்கி அடக்கமாக இருப்பதே — அல்லது அப்படி இருப்பதாக உலகுக்குக் காட்டுவதே நாகரிகம் என்றும் பண்பாடு என்றும் பெண்களும் நினைக்கிறார்கள்! — சிறுவயதிலிருந்தே பெண்களுக்கு அப்படிப் பாடம் படிப்பித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“கணவன் எப்படித்தான் கொடுமைப் படுத்தினாலும் அவற்றையெல்லாம் பொறுத்து வாழ்வுதே பெண்ணின் பெருமை” என்ற இந்தப் படிப்பு இன்னும் பல நாட்களுக்கு நின்று பிடிக்காதென்றே நினைக்கிறேன். உலகெங்கும் பெண்ணியல் வாதமும் பகத்தறிவு வாதமும் தலைதூக்கியிருக்கிறது. நமது தமிழீழப் பெண்கள், தமிழ் கூறும் நல்லுலகுக்கு மட்டுமன்றி, உலகம் முழுவதுக்குமே வழிகாட்டிகளாக, நெஞ்சில் உரமும் நேர் கொண்ட பார்வையும் கொண்ட ‘உவராய்க் கைகளில் துப்பாக்கி ஏந்தியிருக்கிறார்கள்!

சமீபத் தமிழகம் பெருமைப் படலாம்.

அந்தக்காலத்தில் இரண்டு மூன்று வயதுச் சிறு பிள்ளைகள் பலர் உடம்பில் உடை என்று எதுவுமில்லாமல் பிறந்த மேனியாகத் திரிவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். இப்போது குழந்தை பிறந்த உடனேயே ‘நப்கின்’ என்றும் பிறகு ‘யங்கி’ என்றும் அணியாத பிள்ளைகளைப் பார்ப்பதே அரிது!

மூன்று, மூன்று நாலு வயதாதும் போது ஆண் பிள்ளைகளும் சரி. பெண் பிள்ளைகளும் சரி இடுப்பில் ஒரு சிறு துண்டு கட்டியிருப்பார்கள்.

இன்னும் சற்றே வளர்த்தும், பெண்பிள்ளைகள் மேலுக்கு ஒரு சட்டையும், அரையில் சிறுறாடையும் அணிவார்கள். சிறிய பெண்பிள்ளைகள் அணிவதற்கேற்ற சிறுறாடைகள் (சிறிய சேலைகள் — நீளமும் குறைவு; அகலமும் குறைவு) அப்போது விற்பனைக்கு வந்தன. அத்தகைய சிறுறாடை தயாரிக்கும் தொழிலே இப்போது நின்று விட்டிருக்குமென்று நினைக்கின்றேன்.

பெரிய பிள்ளை ஆவிட்ட வசதிபடைத்த பெண்பிள்ளைகள். வெளியே விசேடங்களுக்குப் போகும்போது, கீழே பாவாடைகட்டி, மேலே சட்டை போட்டு, அதன் மீது தாவணி அணிந்து செல்வார்கள்.

இப்போது கூடச் சில இது துப் பாடசாலைகளில் சரஸ்வதி பூசை போன்ற விசேட தினங்களில் பெண்பிள்ளைகள் இப்படித் தாவணி அணிந்து செல்வதைப் பார்த்திருப்பீர்கள். அப்படி உடை அணியும்படி அவர்கள் கட்டாயப்படுத்தப் படுகிறார்கள் அல்லது ஊக்குவிக்கப் படுகிறார்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

‘நெக்கிலஸ்’ அப்போது இல்லை. அட்டியலைவிட, இரட்டைப் பட்டுச் சங்கிலி, பெரிய பதக்கம் கோர்த்த சங்கிலி முதலியவற்றை அப்போது அணிந்தார்கள். பெரிய பணக்கார வீட்டுப் பெண்கள் கழுத்தில் காசு மாலையும், இடுப்பில் தங்க ஒட்டியாணமும் அணிந்ததுண்டு.

கைகளில் அப்போது அணியும் காப்புகள் இப்போதுபோல மெல்லிய வளையல்கள் இருக்கவில்லை. ஒவ்வொன்றும் இரண்டு

பவுணுக்குக் குறையாத தட்டையான தடித்த காப்புகளையே அன்று அணிந்தார்கள்.

கைவிரல்களில் தங்க மோதிரமும், கால் வில்களில் வெள்ளி மோதிரமும் அணியும் வழக்கம் இருந்தது.

பெண்களின் இந்த நகை விஷயத்திலும் சந்தக்காலத்து வேறுபல நடைமுறைகளிலும் சரி எனக்குத் தெரியாதவையும். நான் மறந்துவிட்டவையும் இன்னும் நிறைய இருக்கலாம்.

மலலகைப்பந்தல்

25 - வது ஆண்டு மலர் விற்பனைக்குண்டு:

எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும். — விலை 75 ரூபா

அட்டைப் பட ஒவியங்கள் ... 20 - 00

(35 ஈழத்து பேரமன்னர்கள் பற்றிய நூல்)

என்னில் விழும் நான் 9 - 00

(புதுக் கவிதைத் தொகுதி—வாசுதேவன்)

மல்லிகைக் கவிதைகள் ... 15 - 00

(51 கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதி)

இரவின் ராகங்கள் ... 20 - 00

(சிறுகதைத் தொகுதி — ப: ஆப். மன்)

தூண்டில் கேள்வி—பதில் ... 20 - 00

— டொமினிக் ஜீவா

ஒரு நாளில் மறைந்த இரு மாலைப் பொழுதுகள்

(சிறுகதைத் தொகுதி — சுதாராஜ்) 30 - 00

நான் 20 - 00

(தில்லைச்சிவன் கவிதைச் சுயசரிதை)

வியாபாரிகளுக்குத் தகுந்த கழிவுண்டு:

மேலதிக விபரங்களுக்கு: ‘மல்லிகைப் பந்தல்’

234 B, காங்கேசன்துறைவிதி,
யாழ்ப்பாணம்.

இழப்பு

சோ. பத்மநாதன்

முற்றாய் எனது முகம் மறந்து போயிற்று!
வெற்றார வாரம் விலகிநாள் ஆயிற்று!
முன்னாடி நூறு முறைநீன்று பார்த்தாலும்
கண்ணாடி என்முகத்தைக் காட்ட மறுக்கிறது!
அந்தி பகலாய் அலங்காரம் செய்கையிலே
நின்று குனிந்து நிமிர்ந்து கண்ணாடியினுள்
பார்த்த முகமே பறிபோக, நானிங்கே
காத்திருக்கின் ரேனிக் கடவையிலே பயணிபோல்!

வாயிற் புறமிருந்து வந்த குரல்கேட்டு
போய் எட்டிப் பார்த்தேன்:
புழுதி படிந்த உடை,
வாரப் படாத தலை,
வயட் பத்திருக்கும்,
ஆவலாய் எல்லாம் விழியால் அளக்கின்ற
பாலன் இவள்தம்பி போலும்!
“பசிக்குது” என்ற சொல் என்னைச் சுண்டி இழுக்க,
இப்பிஞ்சுகளை இல்லந்தொறும் ஏறி
இரந்துண்ண ஏவுகிற
பெற்றோர்மேல் கோபம் பிறக்க வினவினேன்:
“கொம்மா அடுத்ததெரு; கொப்பர் பிறிதொன்றில்!
இம்மாதிரி நீங்கள் எத்தனைபேர்?”
ஏகம் என்னை அந்த இளசு இடைமறித்துப் பேசும்:
“எம்மைப் பெற்றோர் உயிரோடில்லைப் பெரியிர்!
மோதலொன்றின் பின்வந்த முற்றுகையில் அன்னவர்கள்
சாகடிக்கப் பட்டார்கள்!
தப்பி நெடுந்தாரம் வந்தோம்!
சீவிக்க வழியறியோம்!” என்றுரைத்த
பிஞ்சுமுகமே பிறக்கும் வருவதனால்—

முற்றாய் எனது முகம் மறந்து போயிற்று!
வெற்றார வாரம் விலகிநாள் ஆயிற்று!

தோயுற் றிருக்கும் உறவினரைப் பார்க்கவென்று
வாயிற் காப்போனை வணங்கி விடைபெற்று
கண்டவரை எல்லாம் வழிகேட் டறிந்து கொண்டு

மண்டபங்கள் மூன்று கடந்து வரும்வேளை:
ஒரிளம்பெண் தோளில் உடல் சாய்த்து மற்றொருத்தி
நேரேதிரில் வந்தாள்! நிமிர்ந்தேன்: திடுக்கிட்டேன்!
பாதிக்கை இல்லை; விகார முகத் தழும்பு;
ஏதுக்கும் அஞ்சா இயல்பு; இளமைக் கணவுகளை
தூர ஒதுக்கிச் சுதந்திரத்துக் கானபெரும்
போரில் உடலைப் புடம்போட் டெடுத்தவளின்
அந்த விகார முகமே அடிக்கடியென்
சிந்தனையாம் வெள்ளித் திரையில் தெரிவதனால்—

முற்றாய் எனது முகம் மறந்து போயிற்று
வெற்றார வாரம் விலகிநாள் ஆயிற்று!

அன்று சனிக்கிழமை; ஆலயத்தில் பக்தர்கூடி:
சந்தையிலே சற்றுச் சனநெருக்கம்; காய்கறிகள்
தேங்காய் மண்ணெண்ணெய், தீப்பெட்டி, பால்மா, சோப்
வாங்கவந்தோர் எல்லாம் வழிநெடுக!
எங்கிருந்தோ குண்டு விமானம் குறிபார்த்து வட்டமிட
அங்காடி நின்றோர் கிலிகொண்டலமந்து
எங்கேனும் ஓடிப் போய்த் தப்பினால் போதுமென
ஏறி, இடறி, விழுந்து, மிதியுண்ட
வாறு சிதறுகையில் வான முகடிடிந்த
சத்தம் செவியை இரண்டுதாம் தாக்கிற்று!
குழந்த புகையும், கரியும், சொரிகல்லும்
ஓய்ந்த பிறகோடிப் பார்த்தேன்:
உருக்குலைந்த தேவாலயத்தின் படியெல்லாம்
செலுருகுதி!
பாரச் சிலுவையொடு மீட்பர் — படிகளிலே!
ஓலம், முணகல், அழுகை, உறுப்பிழந்த
கோலத் தொடு மணிதக் குவியல்!
அதனிடையே—
முண்டம் இழந்த மணிதத் தலையொன்று
கண்டேன்! அதுவே கனவும் நனவுமாய்ப் போக
கண்ணாடி புதிதாய் எதைக் காட்டும்!
ஆகநான் இப்போ அதைப்பார்க்கப் போவதில்லை!
எல்லார் முகத்தும் எழுதிவைத்த சோகங்கள்
சொல்லால் எழுதாத கவியாய், சுயம்புவாய்,
ஏக்கப் பெருமூச்சாய் ஈடேறாக் கனவாய் — என்
தோற்றத்தில் காணும், சுவடாய்ப் பதிந்ததினால்
முற்றாய் எனது முகம் மறந்து போயிற்று
வெற்றார வாரம் விலகிநாள் ஆயிற்று!

வரலாற்று, சமூகப் பின்னணியில்
இலங்கைத் தமிழ் நாவலின்

தோற்றமும் மாற்றமும் அதன் வளர்ச்சியும்

தேனியான்

வரலாற்றின் விளைபொருட்களாக மக்கள் மத்தியிலிருந்து உருவாகி அறுவடை செய்யப்படுகின்றவைகள்தான் கலை இலக்கியங்கள். மக்கள், மக்கள் வரலாறு என்பவற்றை ஒரு புறத்தே ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு வெற்றுச் சூனியத்திலிருந்து இவைகள் ஒருபோதும் பிறப்பதில்லை. ஓர் இனம் அல்லது ஒரு சமூகத்தின் வரலாறும், அந்த வரலாற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களும் அந்த இனத்தின் அல்லது சமூகத்தின் கலை, இலக்கியங்களிலும் மாற்றங்களையும் மறுமலர்ச்சிகளையும் உருவாக்கி விடுகின்றன. ஐரோப்பிய "மறுமலர்ச்சிக் கால" கலை இலக்கியங்கள் இத்தகைய போக்குக்குச் சிறந்த உதாரணங்களாக அமைந்து இன்று அது ஒரு வரலாறாக விளங்குகின்றது.

சமூக அசைவியக்கத்தின் அடிநின்றெழும் சமுதாய மாற்றங்களிலேயே நவீன கலை, இலக்கிய வடிவங்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன. தமிழில் நவீன இலக்கிய வடிவங்களான நாவல், சிறுகதை என்பன தோன்றுவதற்கு ஐரோப்பியர் வருகையும் ஆங்கிலக் கல்வியும் ஏற்படுத்திய சமுதாய மாற்றங்களே பிரதான காரணங்களாக அமைந்தன.

இலங்கையில் நவீன இலக்கிய வடிவமான நாவல் தோற்றம் பெற்று, இற்றைக்கு நூற்றொன்பது ஆண்டுக் கால வரலாற்றினைக் கொண்டதாக வளர்ந்துள்ளது. இதுவரை ஏறத்தாழ ஐந்து இலங்கை நாவல்கள் நூல் வடிவம் பெற்று வெளிவந்திருக்கின்றன.

இலங்கைத் தமிழ் நாவல்கள் என்னும் போது, இலங்கை வாழ் தமிழ்ப் பேசும் மக்களால் எழுதப்பெற்ற நாவல்கள், இலங்

கையில் வெளியிடப்பட்ட நாவல் கள்; இலங்கை மண்ணைக் களமாகக் கொண்டு உருவான நாவல்கள் எனப் பல்வேறு இயல்புகளைக் கொண்டவைகளாக ஆரம்பகால நாவல்கள் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய இயல்புகளில் ஏதாவது ஓர் அம்சத்தினை எனினும் ஆரம்பகால நாவல் ஒன்று தன்னுள்ளே கொண்டதாக இருப்பின் அந்த நாவல் இலங்கை நாவல் எனப் பெரும்பாலும் பேசப்பட்டு வருகின்றது.

இலங்கையின் தமிழ் நாவல் இலக்கிய வரலாற்றின் பிதாமகன் கண்டியிற் பிறந்த இஸ்லாமியரான சித்திலெவ்வை என்னும் அறிஞராவார். 1885ல் வெளிவந்த அண்ணாரின் 'அஸ்னேபேயுடைய கதை' என்னும் நாவலின் தோற்றத்துடன் இலங்கைத் தமிழ் நாவலின் வரலாறு ஆரம்பமாகின்றது. இதன் பின்னர் ஆறு ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகு, 'ஊசோன் பாலந்தை கதை' என்னும் நாவல் 1891ல் வெளிவந்திருக்கின்றது. இந்த நாவலின் ஆசிரியர் திருகோணமலைச் சேர்ந்த எஸ். இன்னாசித்தம்பி என்னும் கிறிஸ்தவர் மூன்றாவது நாவலாகக் கொள்ளத் தகுந்தது 'போகனாங்கி' என்னும் வரலாற்று நாவல். இதன் ஆசிரியர் க. சரவணமுத்துப்பிள்ளை திருகோணமலையிற் பிறந்து தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்து வந்தவர். தமிழ்நாட்டு ரைலாறு ஒன்றினைக் களமாகக் கொண்டு 'மோகனாங்கி' யை எழுதி, தமிழ் நாட்டில் அதனை நூலாக வெளியிட்டார்.

ஆரம்பகால நாவலான முதல் நாவல் இஸ்லாமியப் பின்னணியில் கண்டியிலே தோன்ற, இரண்டாவது நாவல் கிறிஸ்தவப் பின்னணியிலே திருகோண

மலையிலே தோன்றுகின்றது. தமிழ் நாட்டு மண்ணில் பிறக்கின்றது முன்றாவது இலங்கைத் தமிழ் நாவல். இந்த நாவல்கள் பிறப்பதற்கு முன்னர் குறிப்பிட்டது போல ஆங்கிலேயர் ஆட்சியும் ஆங்கில மொழியின் பரிச்சயமும் காரணமாக அமைகின்றன. ஆங்கில மொழியிலே தேர்ச்சி பெற்றிருந்த சுதேசிகள் தாம் ஆங்கில மொழி மூலம் படித்துச் சுவைத்த நாவல் என்னும் இலக்கியத்தினைத் தமிழில் நவீனமாகப் படைக்க முற்பட்டனர். அதே சமயம் தமது மதப் பிரசாரத்துக்கான ஓர் சாதனமாகவும் இதனைப் பயன்படுத்தினர்.

ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெரிதும் வழங்கி தமது விசுவாசமான ஊழியர்களாக ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களால் வளர்க்கப் பெற்றவர்கள் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள். ஆறுமுக நாவலரை ஆதீன புருஷராகக் கொண்டு அக்காலத்தில் இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சிக்குக் கேந்திர ஸ்கானமாக விளங்கியது யாழ்ப்பாணம். இத்தகைய சிறப்புமிக்கதாக அக்கால கட்டத்தில் விளங்கிய வடபிரதேசத்தில் இருந்து இலங்கைத் தமிழ் நாவல்கள் முதலிலே தோன்றாது போக இலங்கையின் மத்திய பிரதேசத்திலும் கிழக்கு மாசாணத்திலும் இருந்து தோன்றுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இலங்கையின் முதல் தமிழ் நாவல் ஏன் தோன்ற முடியாமல் போனது என்னும் வினாவை சில்லையூர் செல்வராசன் அவர்கள் 1967இல், தமது 'சுமத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி' என்னும் நூலில் எழுப்பியுள்ளார். இந்த வினாவுக்கான விடையினைக் காண்பதன் மூலம் யாழ்ப்பாண மண்ணின் இயல்பினையும் ஓரளவு விளங்கிக் கொள்ளலாம். பிரிட்

டிஷாரின் ஆட்சி இலங்கைக்கு வந்த பிறகு பழைய நிலவுடைமை அமைப்பு தகரத் தொடங்கியது. ஆயினும் வடபிரதேசத்தில் நிலவுடைமை அமைப்பு மிகவும் காலந் தாழ்த்தியே நெகிழ ஆரம்பித்தது. இன்றும் முழுமையாக வடபிரதேசத்தில் நிலவுடைமை அமைப்பு துடைத்தெறியப்படாது இருந்து வருகின்றது. நிலவுடைமையின் இறுக்கம், இந்து மதம் சார்ந்த வரன்முறைகள் என்பன பழைமை பேண இயல்புகளைக் கொண்டனவாகக் காணப்படுகின்றன. இந்த இயல்பு காரணமாக செய்யுள்கள்தான் இலக்கியங்கள் என்னும் மனப் பாங்கிலிருந்து கற்றறிந்தவர்கள் விடுபடாமல் இருந்தனர். நாவலர் வழிவந்தோர் சமயம் வளர்ப்பதற்குப் புராண படனம், கண்டனப் பிரசங்கம் என்பனவற்றிலேயே கவனம் செலுத்தினர். சிறுபான்மை மதம் சார்ந்தவர்களுள் பலம் வாய்ந்த சக்திகளாக அக்காலத்தில் இவர்கள் இருந்தமையினால், இஸ்லாமியர், கிறிஸ்தவர்கள் போல மதப் பின்னணியில் நவீன இலக்கிய வடிவமான நாவல்களைப் படைக்க வேண்டுமென்னும் அவசரம், ஆவல் இவர்களுக்கு நேராமல் இருந்திருக்கலாம்.

இலங்கைத் தமிழ் நாவல் தோன்றி இரண்டு தசாப்தங்களுக்குப் பின்னரே, வடபிரதேசத்தில் இருந்து 'வீரசிங்கன் அல்லது சன்மார்க்க ஜயம்' என்னும் நாவல் 1905இல் பிறக்கின்றது. இந்த நாவலின் ஆசிரியர் சி. வை. சின்னப்பிள்ளை இந்த நாவலைச் செந்தமிழ் மொழிநடையிலேயே எழுதியுள்ளார் என்பது பழைமை பேண இயல்பில் இருந்து விடுபடாத லாதிருந்தமையை உணர்த்துகின்றது. முன்னர் வெளிவந்த நாவல்

கள் போல இந்த நாவலும் சமயப் பின்னணியில் உருவான ஒன்றாகும். இந்துசமய மேன்மை நிறவும் முதல் நாவலாக இது வெளிவந்தது.

இலங்கையின் முதல் நாவல் தோன்றி. அதன் பின்னுள்ள கால் நூற்றாண்டுக் காலம், இலங்கைத் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தின் ஆரம்ப காலம் என்றும், காவிய மரபு தழுவிய நாவல்களின் காலம் எனவும் கொள்ளப்படுகின்றது. இக்கால கட்டத்தில் எழுந்த தமிழ் நாவல்கள், தமிழ் இலக்கிய மரபு என்னும் பழைமையில் இருந்து விடுபட இயலாதவைகளாகவே காணப்படுகின்றன. இதனால் காவிய மரபுகளை உள்ளடக்கிய காதலும் வீரசாகஸக் கதைகளாகவும் இக்காலகட்டத்து நாவல்கள் விளங்குகின்றன.

இலங்கைத் தமிழ் நாவல்களின் இரண்டாவது வளர்ச்சிக் கட்டம். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் தசாப்தத்தில் ஆரம்பமாகின்றது எனலாம். இக்காலகட்டத்திற் சமூகப் பிரச்சினைகளைச் கதைப் பொருளாகக் கொண்ட நாவல்கள் தோன்றுகின்றன. ஆங்கிலேய ஆட்சியாளர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புதிய பொருளாதார அமைப்பு நாட்டின் சமூகங்களுக்கிடையே புதிய வர்க்க மாறுதல்களை உருவாக்கியது. நாட்டிற் புதிதான மத்தியதர வர்க்கம் ஒன்று தோன்றியது. நிலவுடைமைச் சமூகப் பிடிமானங்களில் இருந்து விடுபட்டு, புதிய பொருளாதார நிலைமைகள் உருவாயின. பொருளாதார முறைமைகளின் மாற்றம் வாழ்க்கை முறைமைகளை மாற்றியமைத்தன. இவற்றின் காரணமாகக் கருத்துக்கள் சிந்தனைகளில் மாற்றங்கள் தோன்றின

கலாசார மதிப்பீடுகள் மாறுதல்கள் உருவாயின. இத்தகைய சமூக அசைவியக்கங்களின் காரணமாகவே, புதிய பார்வை வீச்சுடன் சமூக சீர்திருத்த நாவல்கள் தோன்றலாயின. புதிதாகத் தோன்றிய மத்தியதர வர்க்கத்தின் பிரச்சினைகள் இக்காலகட்டத்து நாவல்களில் இடம் பெற்றன. இந்து மதத்தவர்கள் தமது மதத்தைப் புறக்கணித்து கிறிஸ்தவத்துக்கு மாறுதல், அந்நிய ரான பிரிட்டிஷாரின் ஆட்சி அதிகாரங்களுக்கு ஆட்பட்டிருக்கும் நிலைமை, வேற்று மதத்தினரான கிறிஸ்தவர்களால் சமூகத்தில் உருவாகி இருக்கும் புதிய நிலைமைகள் என்பவற்றோடு மதுபானம் அருந்துவதனால் விளையும் கேடு போன்ற விடயங்களும் இக்காலகட்ட நாவல்களின் பொருளாக அமைந்தன.

‘நொறுங்குண்ட இருதயம்’ என்னும் நாவலின் வருகையுடனேயே இக்காலகட்டம் ஆரம்பிக்கின்றது எனலாம். 1911 இல் வெளிவந்த இந்த நாவலின் ஆசிரியை திருமதி மங்கள நாயகம் தம்பையா கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்தவர். இந்த நாவல் சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பேசும் இயல்பும் நடைமுறை வாழ்க்கையினைச் சித்திரிக்கும் தன்மையும் கொண்டதாக, நாவல் இலக்கியத்துக்கான பொது அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு வெளிவந்தது. இலங்கைத் தமிழ் நாவல்களின் இரண்டாவது கட்ட வளர்ச்சிக்குரிய தோற்றவாயாக அமைந்த இந்த நாவல், பெரும்பான்மையினரான இந்துக்கள் மத்தியில் இருந்து பிறக்காமல் கிறிஸ்தவத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடைய ஒரு பெண்மணியிடம் இருந்தே தோன்றுகின்றது. இக்கால கட்டத்து நாவல்கள் சமூகப் பிரச்சினைகளை சமய ஒழுக்கவியல் அடிப்படையில் அணுகும் இயல்பினை யுடையவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. சாதாரண விஷயங்களை இலக்கியங்களாக எழுதுவதற்கு ஆரம்பித்ததும், நாவல் இலக்கிய வடிவத்திலும் இக்காலகட்டத்தில் மாற்றங்கள் உருவாகத் தொடங்கின. இத்தகைய போக்கினை ம. வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளையின் நாவல்களில் பெருமளவு காணப்படும். எனவே உள்ளடக்கத்தில் மாதிரிமன்றி உருவத்திலும் இக்கால கட்ட நாவல்கள் மாற்றங்களைத் தோற்றுவிப்பதற்கான கால்கோள்களாக அமைந்தன எனலாம்.

1910 ஆம் ஆண்டளவில் வர்த்தக நாவல்கள் அல்லது மர்ம நாவல்கள் என்று குறிப்பிடப்படும் புதுவகை நாவல்கள் இலங்கையிலே தோன்றுகின்றன. இவைகள் அற்புத நிகழ்வுகளைக் கொண்ட வீரசாகசக் கதைகளாக காணப்பட்டன. இத்தகைய பண்புகளை உடைய நாவல்கள் உருவாவதற்கான சமூக நிலைகள் இக்காலகட்டத்தில் இலங்கையில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. புதிதாகத் தோன்றிய மத்தியதர வர்க்கத்தின் வாசிக்கும் பழக்கத்தை ஈடு செய்யும் நோக்கமாக இந்த நாவல்கள் தோன்றலாயின. இந்த வகுப்பினரின் வாசிப்பு பொழுது போக்கினை நோக்கமாகக் கொண்டமையால், இக்காலகட்டத்தில் எழுந்த நாவல்களும் அத்தகைய அம்சங்களைக் கொண்டவைகளாகப் பிறந்தன. வியாபாரிகள் நாவல்களை வர்த்தகப் பண்டங்களாக நோக்க ஆரம்பித்தனர். வியாபார நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பத்திரிகைகளின் தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்றவைகளாக, இத்தகைய நாவல்கள் பத்திரிகை ஆசிரியர்களால் இக்காலகட்டத்தில் தொடர்கதைகளாக எழுதப்பட்டன. இந்தவகை நாவல்களின் வருகையுடன் இலக்கிய நாவல்கள் என்னும் புதிய பிளவொன்று தோன்றலாயிற்று. இந்தப் பிளவானது மேலும் நாவல் வெளியீட்டுத் துறையில் இன்றுவரை நீடித்து வளர்ந்து சென்று கொண்டிருக்கின்றது.

ஒரு கால் நூற்றாண்டுகால இலங்கைத் தமிழ் நாவல்களின் இலக்கியப் பண்பு இவ்வாறானதாகக் கழிந்து போக 1956ம் ஆண்டளவில் புதிய இலக்கிய மரபொன்றின் ஆரம்பம். இலங்கைத் தமிழ் நாவல் இலக்கியக் களத்தில் வந்து பிரவேசிக்கின்றது. இக்கால கட்டம் சமுதாய மாற்றத்துக்கான நாவல்கள் இலங்கைத் தமிழ் நாவல் இலக்கியப் பரப்பில் தோன்றிய காலமெனலாம்.

இந்தப்பதிய இலக்கிய மரபு தோன்றுவதற்கான மாற்றங்கள் இக்கால கட்டத்தில் உருவாகலாயின. அரசியலிலும், சமுதாயத்திலும் எழுந்த மாற்றங்களே இலங்கைத் தமிழ் நாவல்களிலும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தன. தேசிய முதலாளித்துவத்தின் எழுச்சி காரணமாக தேசத்தின் பல்வேறு அம்சங்களில் தேசியத் தன்மையைப் பேண வேண்டுமென்னும் விழிப்புணர்வு தோன்றியது. இவ்வுணர்வே தேசிய இலக்கிய முனைப்புக்கான உந்து சக்தியாக நாவல் ஆசிரியர்களிடையே காணப்பட்டது. தேசிய இலக்கியம், மண் வாசனை என்னும் கோஷம் இக்காலகட்டத்தில் தோன்றலாயிற்று. 60ம் ஆண்டளவில் இடது சாரி அரசியலின் எழுச்சி பரவலாக நாட்டில் மேலெழுந்தது.

இக்கால கட்டத்தில் அபிநிலை மக்கள், அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் நாவல் இலக்கியத்தின் நாயகர்களாகப் படைக்கப்பட்டனர். இந்த மக்களின் பேச்சு வழக்கு நாவல் இலக்கியங்களில் இடம்பெறலாயிற்று. இத்தகைய போக்கினை ஜீரணிப்பதற்கு இயலாத மரபு பேண் பழைமைவாதிகளினால் மரபுப் போராட்டம் ஆரம்பிக்கப்படலாயிற்று.

சமுதாய மாற்றத்துக்கான நாவல்களைப் படைத்த நாவலாசிரியர்களில் முதன்மையானவராக இளங்கீரனைக் குறிப்பிடலாம். இளங்கீரனைத் தொடர்ந்து செ. கணேசலிங்கன், கே. டானியல், நந்தி, செ. யோகநாதன், பெனடிந்பாலன், சி. வி. வேலுப்பிள்ளை ஆகியோரும், இக்காலகட்டத்தில் எழுதிய குறிப்பிடத்தகுந்த ஏனைய நாவலாசிரியர்களான எஸ். பொன்னுத்துரை, அருள் சுப்பிரமணியம், தெளிவத்தை ஜோசப், செங்கை ஆழி

தது. எழுத்தாளர்களில் பலர் இடதுசாரி அரசியல் போக்கினை ஆதரிக்கின்றவர்களாக இளங்கீரன், கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்ற இடதுசாரிப் போக்குடைய விமர்சகர்களால் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் நெறிப்படுத்தப்பட்டது. இதனால் சமூக தாயத்தின் அடிநிலையிலுள்ளோரையும், அடக்கி ஒடுக்கப்படும் முக்களையும் சார்ந்த வர்க்கச் சார்புடைய நாவல்கள் உருவாகத் தொடங்கின. சாதியப் பிரச்சினைகள், தொழிலாளர் போராட்டங்கள், தோட்டத் தொழிலாளர் அலலங்கள், அரசியல், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் என்பவற்றை மையக் கருவாகக் கொண்டு நாவல்கள் வெளிவந்தன.

இக்கால கட்டத்தில் அபிநிலை மக்கள், அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் நாவல் இலக்கியத்தின் நாயகர்களாகப் படைக்கப்பட்டனர். இந்த மக்களின் பேச்சு வழக்கு நாவல் இலக்கியங்களில் இடம்பெறலாயிற்று. இத்தகைய போக்கினை ஜீரணிப்பதற்கு இயலாத மரபு பேண் பழைமைவாதிகளினால் மரபுப் போராட்டம் ஆரம்பிக்கப்படலாயிற்று.

யான், கோகிலம் சுப்பையா, பாலமனோகரன் ஆகியோரும் இன்னும் சிலரும் இலங்கைத் தமிழ் நாவல் ஆசிரியர்களாக விளங்குகின்றனர்.

இக்காலகட்டத்தில் செ. கணேசலிங்கன் போன்ற உயர் குலத்து நாவலாசிரியர்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சாதிப்பிரச்சினையை அநுதாபத்துடன் நோக்கி அந்த மக்கள் சார்ந்த ஒருவனாக நின்று நாவல்கள் படைத்தனர். இத்தகைய இலக்கியப் போக்கில் ஒரு மாற்றம் உருவாகின்றது. அடக்கி ஒடுக்கப்படும் சாதியிற் பிறந்த தாழ்த்தப்பட்ட மகன் ஒருவன், சாதிச் கொடுமைகளுக்கு எதிராக நாவல் இலக்கியம் படைக்கும் நிலைமை தோன்றுகின்றது. இலங்கை நாவல் பரப்பில் மாத்திரமல்லாது, தமிழ் நாவல் இலக்கியப் பரப்பில் சாதியத்துக் கெதிராகத் தமது பேனாவைப் பயன்படுத்திய காத்திரமான நாவல் ஆசிரியன் கே. டானியல் சவிர வேறொருவர் இல்லை என்பதே இலக்கியவரலாறு.

டானியலின் பின்னர் தெனியானின் 'விடிவை நோக்கி' என்னும் நாவல் தனது சாதியின் பிரச்சினையை முன்னெடுத்துச் செல்லும் ஒரு படைப்பாக அமைகின்றது. கணேசலிங்கன், டானியல் வழிவந்த இலக்கியப் போக்கைப் போக்கின் பரிணாம வளர்ச்சியாகவே தெனியானின் 'பொற் சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்' என்னும் நாவலைக் குறிப்பிடலாம். இலங்கைப் பிராமணர்களின் வாழ்வைக் கருவாகக் கொண்டு வெளிவந்திருக்கும் இந்த முதல் நாவல், தாழ்த்தப்பட்ட சாதியிற் பிறந்த தெனியானால், சமூகத்தின் அதிமேனிலைப்பட்ட பிராமணர்

புதிய ஆண்டு சந்தா

1994-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விபரம் பின் வருமாறு:

தனிப் பிரதி ரூபா 10 - 00

ஆண்டு சந்தா ரூபா 100 - 00

(ஆண்டுமலர் தவிர, தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்பு வோர் நகுந்த தபாற் தலைகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

மலல்கை

234 R, காங்கேசன்துறை வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

களின் அவல வாழ்வினை அநுதாபத்துடன் நோக்கிச் சித்திரிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

மேலும் 1983ஐத் தொடர்ந்து இலங்கைத் தமிழ் நாவல் போக்கில் புதியதொரு திருப்பம் உருவாகி இருக்கின்றது. இனப்பிரச்சினையை அடியொற்றி எழுதித் தாவல்கள் தோன்ற ஆரம்பித்துள்ளன. இராஜேஸ்வரி பால சுப்பிரமணியத்தின் 'ஒருகோடை விடுமுறை' அருளின் 'இலங்கை'

ராணி' போன்றவைகளும் வேறு சில நாவல்களும் இக்காலகட்டத்தின் வெளிப்பாடாக இலங்கைத் தமிழ் நாவல் பரப்புள் வந்து சேர்ந்துள்ளன.

இவ்விடத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமுடையதாகும். சிறுகதைகள் பெருகியுள்ள அளவுக்கு, நாவல்களின் கொள்கை இலங்கையிற் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. இதற்கான காரணங்களை ஒன்று பிரசுர வாய்ப்புக்கள் இங்கு இல்லாமையே, பதிப்பகங்கள் பெருகி பிரசுர வெளியீட்டு வசதிகள் அதிகரித்து இருந்தால் இலங்கையின் நாவல் இலக்கியத்துறை மேலும் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கும். இக்காரணம் மாத்திரமல்லாது தமிழ் நாட்டு ஜனரஞ்சக நாவல்களின் அபரிமிதமான வருகையும் இலங்கை நாவல் இலக்கியத்துறையைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றது. இவைகள் நாவல் இலக்கியத்துறையின் வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமாக இருந்த போதிலும் சாதகமான அம்சமாகவும் இவற்றைக் கொள்ளலாம்.

வர்த்தக நிலைப்பட்ட நாவல்கள் பெருமளவு தோன்றாமல் இருப்பதற்கு மேற்குறிப்பிட்ட காரணிகள் ஏதுக்களாக அமைகின்றன. இதனால் இலங்கை நாவல்கள் பொதுவாக சமூக நோக்குடையவைகளாக நான்காவது காலகட்டத்தில் எழுந்தன என்று துணிந்து கூறலாம். வர்த்தக நோக்குடைய தாபனமாக வீரகேசரி வெளியீடுகளும் பெருமளவு சமூக அக்கறை உடையனவாகவே காணப்பட்டன. அதேசமயம் ஜன - மித்திரன் வெளியீடுகள் மாத்திரம் ஜனரஞ்சகப்பட்ட

வியாபார நோக்குடையவைகளாக இக்காலகட்டத்தில் வெளிவந்தன. இதனால் இலங்கை நாவல் இலக்கியத்துறையில் பெரிய பாதிப்பு எதுவும் ஏற்பட்டதாகக் கொள்ளுவதற்கு இயலாது.

அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாசார மாற்றங்களுக்கேற்பவே இலங்கைத் தமிழ் நாவல்கள் தோன்றி, மாற்றமுற்று, வளர்ந்து வந்திருக்கின்றன. எந்தவொரு தனி மனிதனும் அவன் வாழ்ந்த காலகட்டத்தின் 'கொடுப்பனவுகளை' உள்வாங்கிக் கொள்ளாது நாவல் இலக்கியம் படைத்தவனாக இருக்க இயலாது. அவன் வாழ்ந்த சமூக அசைவிக்கத்தின் குழந்தைகளாக நாவல் இலக்கியத்தை நாவலாசிரியன் பிறப்பிக்கின்றான். இலங்கைத் தமிழ்நாவல்களை அவதானிக்கும் போது, இலங்கை வரலாற்றின் சமூகமாற்றங்களின் வெளிப்பாடாக வெளிவந்துள்ளமையைக் காணலாம். இத்தகைய பண்பு இலங்கைத் தமிழ் நாவல்களுக்கு மாத்திரமல்லாது கலை இலக்கியங்கள் யாவற்றுக்குமே பொதுவானதாகும்.

[பருத்தித்துறை, 'அறிவோர் கூடலில்' 09-01-91ல் ஆற்றிய உரையின் சுருக்கம் ஆதாரம்! 'ஈழத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி' - சில்லை யூர் செல்வராசன். "தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு விழா ஆய்வரங்குக் கட்டுரைகள்" - 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' - நா. சுப்பிரமணியன்.]

காணாமல் போன மனிதன் மேமன்கவி

பூமிப்பரப்பில் எங்கும்
பதிந்த ரத்தத்துளிகளில்
கொள்கையின் கீறல்கள்
“வெறி” த்தன!

நில கிழப்பில்
பெருக்கலாகிப் போன
அகதித் தொகையிடையே
மனிதனின் விலாசம்
தொலைந்துப் போனது!

ஆகாசத்தில் கலந்துபோன
நூற்றாண்டுக் கால
மரணக் கிணறுகளின்
அலறல்கள்—
மீண்டும் பூமிக்கு
விஜயம் செய்து
மனுஷ வம்சத்தை
விசாரித்துப் பார்த்தன!

மரண ஒலிடுதலில்
தேர்ச்சியாகிப் போன
நிலப்பசி எடுத்த
தேசிய வயிறுகள்
இதயத்தை மட்டுமே
தொலைத்து அலைந்தன!
பூமியின் நீர்பரப்பின்
அளவை விழங்கிய
‘பசி’க்களையின் சந்தையில்
தேடப்பட்டபின்
“மனிதன்”!

ஓர் சூரியகால மாலையில்

ஆங்கிலத்தில்:
டெரகின் நன்னடத்தை முகாம்
சிறுவர்கள்,

தமிழில்: கெகிராவை ஸலலைஹா

சூரியன் சுடுகின்ற
ஊதாக் கதிர்நிறத்து
வெயில் மாலையிலே

பூப்பூத்து விரிந்த
வாதை மரத்தடியில்
தூசி படிந்த வாயிற்படிமேலே
நான் உட்கார்ந்திருக்கிறேன்...
நேற்றும் இன்றும்
எல்லா நாட்களும்,
என்றும் போலவேயிருக்கிறேன்
திருகல் திருகலாய்.
பலமரங்கள் படர்ந்துள்ள
தோப்பின் வெளியெங்கிலும்,
பூக்கள் பரவிக் கிடக்கின்றன...
பசும் பொன்னின்
மகுடத்துள்ளே
எட்டிப் பார்க்கவும்
அச்சப்பட்டபடி

நான் முக்காடிட்டிருக்கிறேன்
எல்லாமே அழகாயிருக்கின்றன
என் மேனியெங்கும்,
ஆனந்த வலியெடுக்கிறது...
என் தவறுகளிலும்
நான் சிரித்திருக்கிறேன்
எனுமாப் போல்
வானம் நிலத்தால்,
வீரிச்சிட்டு
விரிந்து கிடக்கின்றது...
புலர்ந்து கிடக்கின்ற உலகம்
புன்னகைத்தபடியிருப்பதாய்
எனக்குப் படுகிறது
நான் பறக்க வேண்டுமென்று
நினைக்கின்றேன்...
எங்கே எத்தளவு உயரத்துக்கு
என்பது புரியவில்லை
என்றாலும்,
நான் பறக்க வேண்டுமென்று
பேராசைப்படுகிறேன்
முள்செடியின் நடுவேயும்
பூக்கள் பூக்க முடியுமெனில்
ஏன் என்னால் முடியாது...?
இல்லை
நான்
இறக்கப் போவதில்லை.....!!

சுவர்

‘தாமரைச்செல்வி’

கண்ணுக்கெட்டிய தூரம்
வரை பார்வையைச் செலுத்திய
மனோன்மணிக்கு நெஞ்சுக்குள்
‘திக்’ கென்றது.

என்னமாய் இருந்த பிரதே
சம்! இப்போது ஆள் அரவம்
இன்றி வெறிச்சோடிக் கிடந்தது.
பளிச் சென்று பசுமையாய்க்
கிடந்த நிலம் எல்லாம் காந்த
பற்றைகளும் முள் செடிகளுமாய்
காடு பிடித்துக் கிடந்தது.

தொண்ணூறு ஜூன் சண்
டைக்குப் பிறகு இருக்க முடி
யாமல் வீடு வாசலை விட்டுப்
போன பிறகு இன்றுதான் அவள்
இங்கு வந்திருக்கிறாள்.

இந்த மூன்றரை வருஷங்க
ளாக எத்தனையோ இடங்களில்
இருந்தாகி விட்டது. திருவை
யாறு தோட்டப்பக்கத்தில் ஒரு
வருஷம், கணகபுரத்தில் ஆறு
மாதம், குஞ்சுப் பரந்தனில் ஒரு
வருஷம் என்று அலைந்து கடை
சியாக ஐந்தாம் வாய்க்கால்
ஓவசியர் சந்தியில் இப்போது
ஒரு வருஷமாக இருக்கிறார்களே

இப்படி அலைந்து களைத்த
பிறகுதான் இப்போது சொந்த
இடத்துக்கு வந்து விடும்
யோசனை வந்திருக்கிறது.

கணைசன்தான் இந்த யோச
னையை சமீப நாட்களாய் வலி
யுறுத்தி வந்தான்.

“நாங்கள் எத்தனை
நாளைக்கு ஆற்றையேன் வீடுக
ளில் இருக்கிறது. எங்கட ஊருக்
குப் போய் திரும்ப ஒரு வீடு
கட்டிக் கொண்டு இருப்பம்
என்ன?”

அவன் கேட்டபோது அவ
ளுக்கு பயமாகத்தான் இருந்தது.

“ஐயோ அந்த இடம் ஆனை
யிறவுக்குக் கிட்டவல்லே இருக்கு.
முந்தி இருந்தம் சரி. இனி இருக்க
ஏலுமே?”

“ஆமி வெளிக்கிட்டு வாற
நிலை இனி இருக்காது மணி”

“எண்டாலும் ஷெல் அடிப்
பாங்கள். பொம்பரில சுத்திக்
குண்டு போடுவாங்கள்”

“எங்கதான் ஷெல் அடிக்
காமலோ குண்டு போடாமலோ
விடுறாங்கள். நாங்கள் முந்தி
திருவையாற்றில் இருந்தநாங்
கள்தானே. ஆனையிறவிலிருந்து
எவ்வளவு தூரம். அங்கயும்
குண்டு போட்டவங்கள்தானே!
ஐம்பத்தைஞ்சாம் கட்டைவரை
ஷெல் போய் விழுதிருந்தானே”
என்று அவன் எவ்வளவோ
சொன்ன பிறகும் அவள் அரை
மனதுடன் தான் சம்மதிந்தாள்.

‘முநல்ல எங்கட ஊர்ப் பக்கம் போர்ப் பார்ப்பம். சின்னத்துரை அண்ணையும், கோபாலனும் இப்ப திரும்பவும் ஊரில் போய் இருக்கினமாம். அயலுக்குள்ள ஆட்கள் உதவி இருக்குதுதானே’

அவனது பேச்சைக் கேட்டு அன்று அவனுடன் அவளும் வந்திருந்தாள்.

அவள் நினைத்தது போலவே அந்தச் சுற்றுப்புறம் வரண்டு காய்ந்துபோய் இருக்குது. அவர்கள் வீடு இருந்த இடம் தெரியவில்லை. இராணுவம் தொண்ணூறில் இந்தப் பக்கம் நகர்ந்து வந்த போதே அவர்கள் வெளியேறி விட்டிருந்தார்கள்.

இந்தச் சூழலில் மூன்று குழந்தையையும் வைத்துக் கொண்டு எப்படி வாழ்வது?.....

எத்தனையோ வருஷங்க ளாக வாழ்ந்த பிரதேசம். அந்த இடம் கிடந்த கோலம் மனதை மிகவும் கவலையுற்ச் செய்தது.

‘என்னைப்பா... இந்த இடத்தில் என்னெண்டு இருக்கிறது?’ பயத்துடன் கேட்டான்.

‘அங்காலை சின்னத்துரை அண்ணையவை இருக்கினம் தானே’

கொஞ்சத் தூரத்தில் தெரிந்த குடிசையைக் காட்டினான்.

‘காணியைத் திருத்துவம் மணி. மண் சுவர் வைச்ச ஒரு சின்ன வீடு கட்டிக் கொண்டு இருப்பம். கிணறு இருக்கு. வீட்டுப் புட்டியில் தோட்டம் செய்யலாம்’

அவள் அரை மனதுடன் தலையாட்டினாள்.

அடுத்து வந்த நாட்களில் குழந்தைகளைப் பக்கத்து வீட்டு ஆச்சியுடன் விட்டுவிட்டு இருவருமாய் தங்கள் காணிக்குப் போனார்கள். பற்றைகளை வெட்டி துப்பரவு செய்தார்கள்.

சின்னத்துரையும் கோபாலனும் அவர்களுக்குக் கூடவே நின்று உதவி செய்தார்கள்.

மண்ணைக் குழைத்து கல் அரியும் வேலை ஒரு புறம் நடந்தது. சொந்தக் காணியில் ஒரு வீடு கட்டி இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதால் இதுவரை தன்னிடம் இருந்த ஒரே ஒரு நகையான ஒன்றரைப் பவுண் சங்கிலியை மனோன்மணி விற்பதற்காக கணேசனிடம் கொடுத்துவிட்டான்.

சங்கிலி விற்பதற்குத் தயங்கியவனிடம் ‘எங்கட வீடு எண்டு இருந்தால்தானப்பா நாங்கள் நிம்மதியாக இருக்கலாம். இருக்க வீடில்லாமல் உந்தச் சங்கிலியை கழுத்தில போடுவதில் என்ன இருக்கு...’ என்று திடமாகச் சொன்னான்.

‘ஏதோ உழைச்சப் பட்டு முன்னேறி ஒரு நல்ல காலம் வந்தால் பிறகு சங்கிலி செய்யலாம்தானே...’ என்று சமாதானம் சொல்லி சங்கிலியை விற்பதில் வீட்டு வேலையை விரைவாகச் செய்ய முடிந்தது.

கணவனுக்கு உதவுவதற்காக அவளும் ஒவ்வொரு நாளும் போய் வருவாள்.

சுவர் எழுப்பப்பட்டு மேற் கூரையும் போட்டாகி விட்டது. நிலத்துக்கு மண் அடித்து இறுக்கப்பட்டது. வீட்டுக்குக் கிழக்குப் பக்கம் உள்ள மேட்டுப்பகுதி தோட்டம் செய்வதற்காக கொத்தப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

சின்னத்துரை தன் காணியில் பைத்தங்கொடியும் தக்காளியும் கீரையும் போட்டு அவை செழிப்பாய் வளர்ந்திருந்தது கணேசனை இன்னமும் ஊக்கப் படுத்தியது.

‘எந்தக் காய்கறியும் விற்பதெண்டால் பரந்தன் பக்கம் தான் கொண்டு போக வேணும். கிட்டடியில் எவ்வளவு சனம் இல்லை. முந்தி ஆக மோசம். இப்ப ஓரளவு பழையபடி வந்து இருக்கத் தொடங்கிவிட்டுதுகள்’

‘ஓமண்ணை, எத்தனை நாளைக்குத்தான் தன்ற காணி வீடு விட்டு அலையிறது சொல்லுங்கோ...’

‘ஏதோ வந்து இருக்கிறம். அவங்கள் அடிக்கிற ஷெல்லுக்குத்தான் பயம். எந்த நேரம் அடிப்பாங்கள் எண்டும் தெரியாது. எங்க வந்து விழும் எண்டும் தெரியாது’

கணேசனுக்கும் கவலையினால் மனம் கனத்தது.

சின்னத்துரையண்ணை வயது போன மனைவியுடன் இருப்பவர். வளர்ந்த பிள்ளைகளும் கூட. கோபாலன் தனி ஆள். இது தான் குழந்தைகளுடன் வந்து குடியிருப்பது நல்லது தானா என்று மனம் குழம்பியது.

மனோன்மணி இன்னமும் பயப்படக் கூடும் என்பதை உத்தேசித்து அவன் தன் மனதை தேற்றிக் கொண்டான்.

வேறு வழியும் தெரியவில்லை.

இன்னும் நான்கு நாட்களில் பால் காய்ச்சிக் கொண்டு வீட்டுக்குப் போக இருப்பதால்

கணேசன் வீட்டின் கடைசி வேலைகளைக் கவனிக்கக் காலை யிலேயே போயிருந்தான். இந்த வீட்டு வேலை தொடங்கியதிலிருந்து மனம் ஒரேயடியாக யோசனையில் ஆழ்ந்து விட்டிருந்தது.

குழப்பமும் பயமும் கவலையாய் மனதில் நிறைந்து போயிருந்தது. குழந்தைகளுக்குக் காய்ச்சல் என்றால்கூட பரந்தன் வரை வரவேண்டும். மூத்தவனை வருகிற வருஷம் பாடசாலையில் சேர்க்க வேண்டும். அதற்கும் பரந்தனுக்குத்தான் வர வேண்டும். எல்லாம் கஷ்டம்தான்.

ஆனால் ஒரு வகையில் சொந்த வீட்டில் இருக்கிறோம் என்ற நிம்மதி இருக்கும். எல்லா வசதியும் ஒரு சேரக் கிடைத்து விடாது. கிடைக்கின்ற வசதிகளோடு சமாளிக்க வேண்டியது தான்.

பத்து மணியிருக்கும் பங்குனி வெய்யில் சுள்ளென்று எரித்தது.

திடீரென்று அடுத்தடுத்து இரண்டு ஷெல் வந்து விழுந்து வெடிக்கும் சத்தம் தூரத்தில் கேட்டது.

அவள் முற்றத்தில் வந்து நின்று வடக்குப் பக்கமாகப் பார்த்தாள்.

தூரத்தில் ஹெலி ஒன்று இரைச்சலுடன் சுற்றுவது வானில் தெரிந்தது.

இவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கும் போதே பயமாக இருக்கிறது. எப்படித்தான் போய் வீட்டில் இருக்கப் போகின்றோமோ என்று கவலையுடன் நினைத்துக் கொண்டாள்.

திரும்ப வந்து அழுகின்ற குழந்தையை ஏணியில் போட்டு மெல்ல ஆட்டி நித்திரையாக்கினாள்.

வாழ்த்துகின்றோம்

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் மகள் கிருத்திகா அவர்களுக்கும் திரு. சா. பாலகுமார் அவர்களுக்கும் 30-2-94 அன்று கொழும்பில் வெகு விமரிசையாகத் திருமணம் நடைபெற்றது.

இலக்கிய நண்பர்கள், பிரமுகர்கள், கல்விமான்கள் ஏராளமாக வந்திருந்து மணமக்களை வாழ்த்தினர்.

புதுமணத் தம்பதிகளை மனதார மல்லிகை வாழ்த்துகின்றது.

— ஆசிரியர்

குழந்தை நித்திரையானதும் அடுப்பை முட்டி உலை ஏற்றி வைத்தான். அப்போது வெளியே கோபாலனின் குரல் கேட்டது.

“மணி அக்கா.....”

அவள் வெளியே வந்தாள். கோபாலனின் முகத்தில் பதட்டம் இருந்தது.

“அக்கா... பயப்படாதே யுங்கோ, அவங்கள் அடிச்ச ஷெல் வந்து உங்கட காணிக்ஞள்ள வீட்டுக்கு மேல விழுந்திட்டுது”

“அப்போ... அப்ப அவர்”

“வீடு அப்படியே இடிஞ்சு போயிட்டுது. கணேசண்ணைக்குக் கையில காயம். சின்னத் துரை அண்ணை ஆஸ்பத்திரிக்கு ஏத்திக் கொண்டு போறார். உங்களை நான் ஏத்திக்கொண்டு போறன்; வாங்கோ”

அவள் பதறிப்போய் ஆச்சரியம் கூட்டி வந்து பிள்ளைகளு

டன் விட்டுவிட்டு கோபாலனோடு சைக்கிளில் ஏறினாள். அழகை கண்களில் முட்டிக் கொண்டு வந்தது. மனம் கட்டுவுளே... கடவுளே என்று பதறியது.

அதற்குப் பிறகு நடந்தவை எல்லாம் ஓர் அவசர வேகத்தில் நடந்த சம்பவங்களாக அவளுக்குத் தோன்றியது.

கிளிநொச்சி ஆஸ்பத்திரியில் ரத்தம் தோய்ந்த கைக்கட்டுடன் அரை மயக்கத்தில் கிடந்த கணேசனை அம்புலன்ஸில் ஏற்றி கிளாலிப் பாதையால் யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போனபோது அவளும் கைக்குழந்தையுடன் கூடவே போனாள்.

சத்திர சிகிச்சை மூலம் ஷெல் துண்டுகள் துளைத்த இடது கையை தோளுடன் துண்டித்துக் கட்டுப்போட்டார்கள். மறுநாள் மயக்கம் தெளிந்து கணேசன் எழுந்து அமர்ந்த வினாடியில் அவள் தாங்க முடியாமல் அழத் தொடங்கினாள்.

“அழதை... மணி...”

கணேசன் மெலிந்த குரலில் சொன்னான்.

அவளால் அழகையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

“வீடு இடிஞ்சு போயிட்டுது. என்ற கை போயிட்டுது எண்டு நினைச்சு அழுறாய் மணி, ஆனா நான் உயிரோடதானே இருக்கிறேன். அது எவ்வளவு பெரிய விஷயம்”

அவள் ‘டக்’ கென்று நிமிர்ந்தாள். அவனது வலது கையை ஆதரவுடன் பிடித்துக் கொண்டு அவனை நீர் நிறைந்த கண்களுடன் கனிவோடு பார்த்தாள்.

சின்னப்ப பாரதியின்

‘சிங்கப்பூர் இலக்கியச் சந்திப்பும்’

அவர் பதிவுசெய்ய,
விளங்கத்தவறிய

சில உண்மைகளும்

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

செம்மலர் 1993 நவம்பர் இதழில் திரு. சின்னப்ப பாரதி எழுதியுள்ள ‘‘சிங்கப்பூரில் ஓர் இலக்கியச் சந்திப்பு’’ என்ற கட்டுரையில், அவர் தமது விளக்கத்திற்கேற்ற நிலையிலும் மட்டத்திலும் எழுதிய என்னைப் பற்றிய சில குறிப்புக்களும் சில அவதானிப்புக்களும் வந்துள்ளமையால், அவைபற்றிய நிகழ்ச்சிப் பின்புலத்தையும், எனது கருத்தினையும் தெரியப்படுத்துவது அவசியமாகின்றது.

சிங்கப்பூரில் 1993 ஆகஸ்ட் 31 செப்டம்பர் 5 வரை நடந்த எழுத்தாளர் வாரத்தில் இடம்பெற்ற தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய கருத்தரங்குகளில் திரு. அசோகமித்திரனும் நானும் பேசியவை என்று அவர் விளங்கிக் கொண்டவை பற்றிய தனது எண்ணக் கருத்துக்களை, வியாபார விடை சற்றும் இல்லாத ஓர் உயரிய இலக்கிய கர்த்தன் என்ற ஒரு மனோநிலையில் நின்று அவர் எழுதியுள்ளார். அதனை வாசிக்கும் வாய்ப்புச் சனவரி பிற்கூற்றிலேயே கிட்டிற்று.

அந்தக் கட்டுரை எழுதப்பட்டிருக்கும் ‘‘தொனி’’க்கேற்ப அதிற் காணப்பட்டுள்ள விடயங்களும் உண்மையானவையாகவும் ‘‘அப்பழுக்கற்றவை’’யாகவும் இருந்திருப்பின் மிக நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் துரதிர்ஷ்ட வசமாக அது தவறான ஒரு விளக்க நிலையில் நின்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

திரு. சின்னப்ப பாரதி எழுதியுள்ள அதே நடையில் நான் எழுத விருப்பவில்லை. ஆனால் அந்தக் கட்டுரையிற் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ள தவறுகளையும், அவர் குறிப்பிட்டது விட்ட சில விடயங்களையும் பதிவு செய்வது அவசியமாகின்றது.

திரு. சின்னப்ப பாரதி அவர்கள் அந்தக் கட்டுரையை எழுதியுள்ள முறையில் நடந்த தவறுகள் யாவை என்பது தெரியவருவதிலும் பார்க்க, அவரது மனப்பதிவுகளும் அபிப்பிராயங்களுமே மேலோங்கி நிற்பதால், தர்க்க ரீதியான முறையில் பதில்களை முன்வைப்பதற்கு அங்கு நடந்த சகலவற்றையும் எடுத்துக் கூறும்

வரன் முறையான விவரணம் ஒன்று அத்தியாவசியமாகும். ஆனால் அது அது அதிக இடத்தைப் பிடிக்குமாதலால் மிகச் சுருக்கமான முறையில் எனது நிலைப்பாட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அந்தக் கட்டுரையில் அவர் என்னைப்பற்றித் திட்டவாட்டமான இரண்டு குற்றச் சாட்டுக்களை மூன்வைக்கின்றார்.
முதலாவது—

சமகாலத் தமிழ் இலக்கியம் நான் பேசியது அர்த்தமற்றதாக இருந்தது என்பது. (பக்கம் 14, பந்தி 2)

இரண்டாவது—

சிங்கப்பூர்த் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் தொகுதியில் வெளிவந்துள்ள சில சிறுகதைகள் பற்றிக் கேட்ட பொழுது “நான் கூலிக்காக வந்திருப்பவன். புதிய நாற்றுக்களை நடவு போட வரவில்லை” என்று கூறியதாகக் கொள்வது. (பக். 15, பந்தி 2)

முதலில், எழுத்தாளர் வாரத்துத் தமிழ்க் கருத்தரங்குகள் பற்றித் திரு. சின்னப்ப பாரதி அக்கட்டுரையில் தந்திருக்கும் தகவல்கள் நேர் சீரானவையல்ல என்பதையும், கருத்தரங்கத் தலைப்புக்கள் பற்றிய அவர் குறிப்புக்களில் சில கருத்து மயக்கங்கள் காணப்படுகின்றன என்பதையும் குறிப்பிடல் வேண்டும்.

ஆங்கிலம், சீனம், மலே, தமிழ் பற்றி நடந்த கருத்தரங்குகளில், தமிழ் பற்றி தமிழ் மொழியில் நடைபெற்றவை மூன்று.

1. 31-8-93 அன்று சென்ற அன்ட்ரூஸ் பாடசாலையில் மாணவர்கட்கென நடந்த கருத்தரங்கு. இதில் அசோகமித் திரன், பி. கிருஷ்ணன், கே. ரி. எம். இக்பால், இளங்கோவன் ஆகியோர் பங்கு கொண்டனர். இது மாணவர்கட்கெனவே நடைபெற்றது, வெளியார் பங்கு பற்றவில்லை எனலாம்.
2. 1-9-93 அன்று தேசியக் கல்வி நிறுவனத்தின் தமிழ்ப் பிரிவில் நடத்தப்பெற்ற அரங்கு. இதில் பேசப்பட்ட விடயம் சமகாலத் தமிழ் இலக்கியம் (Contemporary Tamil Literature) என்பது. இதில் திரு. அசோகமித்திரனும் நானும் பங்கு கொண்டோம்.
3. சிங்கப்பூர் அரும்பொருள் விரிவுரைக் கூட்டத்தில் நடந்தது. இதில் வாழ்க்கையும் இலக்கியமும் (Literature-Life) என்ற விடயம் தலைப்பாக அமைந்தது. அசோகமித்திரனும் நானும் பங்கு கொண்டோம்.

திரு. சின்னப்ப பாரதியின் கட்டுரையில், இரண்டாம் மூன்றாம் கருத்தரங்குகளை சில விடயங்களில் ஒன்றாகவும் வேறாகவும் கருதிக் குழப்பியுள்ளார் என்பது கட்டுரையிற் புலனாகின்றது.

நான் திரு. சின்னப்ப பாரதியை 1-9-93— அன்று நடந்த கருத்தரங்கின் முடிவிலே சந்தித்தேன். முதலாவதற்குத் திரு. சின்னப்ப பாரதி வரவில்லை. 3-9-93 அன்று நடந்த கூட்டத்தில் நான் அவரைச் சந்திக்கவில்லை.

“கூலிக்கு வந்தவன்” என்று நான் கூறுவதாகத் திரு. சின்னப்ப பாரதி கூறுவது 1-9-93 இல் நடந்த கருத்தரங்கின் பொழுது நடந்த ஒரு விடயத்தையேயாகும்.

முதலில் அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுவது அவசியமாகிறது.

“சிங்கப்பூர்ச் சிறுகதைகள்” என்ற தொகுதியிலுள்ள இளங்கோவனின் சிறுகதை பற்றிக் கேள்வி கேட்கப்பட்ட பொழுது தான், நான், கேள்வி கேட்டவர் இளங்கோவன் பற்றிக் கொண்டிருந்த காழ்ப்புணர்வைப் புரிந்து கொண்டவனாய் “கூலிக்கு நாற்று நடப்போய் எல்லைக்கு வழக்குப் பேசக் கூடாது” என்பது அந்தப் பழமொழி. “உங்களுக்கிடையேயுள்ள தகராறுகளுக்குள் என்னை இழுக்க வேண்டாம்” என்று கூறினேன்.

இலங்கையிற் பெருவழக்கிலுள்ள இந்தப் பழமொழியை விளங்கிக் கொள்வதில் திரு. சின்னப்ப பாரதிக்கு இடர்ப்பாடு இருந்ததோ தெரியவில்லை. ஆனால் நான் திரு. சின்னப்ப பாரதி கூறியது போல கூலிக்கு வந்தவன் என்று சொல்லவில்லை. தம் தொழிலாய் நாற்று நடப் போகிறவர்கள் காணிக்காரனுக்கும் பக்கத்துக் காணிக்காரனுக்கும் இடையிலுள்ள தகராறில் தலையிட வேண்டியதில்லை என்பதுதான் பழமொழியின் கருத்து. இளங்கோவனுக்கும் கேள்வி கேட்டவருக்குமிடையேயுள்ள தனிப்பட்ட தகராறுகளில் நான் சம்பந்தப்பட்ட விரும்பவில்லை. பழமொழிகளில் மொழி குறியீடாகப் பயன்படுத்தப் படுவது என்னும் உண்மையையும் நான் அங்கு எடுத்துச் சொல்லியிருந்தால் இந்தச் சிக்கல் தோன்றாதிருந்திருக்கலாம். பழமொழியின் கருத்துக்களை எவரும் சொல்லொரு பொருளாகக் கொள்வதில்லை. குறியீட்டுப் பொருளிலேயே கொள்வர். நண்பர் சின்னப்ப பாரதி என்னோடு கூட்டத் தினிறுதியில் உரையாடிய பொழுது அது பற்றி எதுவும் குறிப்பிடாது விட்டது ஆச்சரியமே.

அதிலும் பெரிய ஆச்சரியம் என்னவென்றால், இப்படிப் பேசியதாகக் குற்றஞ்சாட்டப்படும் என்னை, அந்த “நண்பர்கள் ஒழுங்கு செய்ய விரும்பும் ஒரு கூட்டத்தில் பேசவேண்டும்” என்றும் அவர் கேட்டுக் கொண்டது ஆகும்.

“கூலிக்கு நாற்று நடவந்து எல்லைக்கு வழக்குப் பேசுவது” என்ற பழமொழியின் கருத்தினைப் புரிந்து கொள்ளாது, நான் கூலிக்காக வந்திருப்பவன், புதிய நாற்றுக்களை நடவு போட வரவில்லை என்று சொன்னேன் என்பது முற்றிலும் தவறானதாகும்.

நான் சிங்கப்பூரிற் பேசிய பேச்சுக்களின் ஒலிப்பதிவு நாடாக்கள் திரு. கோவிந்தசாமியிடம் உண்டு. அவற்றைக் கேட்டால் நான் கூறுவதன் உண்மை விளங்கும்.

இந்தக் கூட்டத்தில், சிங்கப்பூர்த் தமிழ் ஈடுபாட்டின் சமூகப் பின்னணி பற்றிய ஒரு குறிப்பு அவசியமாகின்றது. எங்கும் உள்ளது போலவே அங்கும் தமிழ்ப்பிமானிகள், எழுத்தாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு உண்டு. இளங்கோவனுக்கும் அங்குள்ள சில தமிழ்ப்பிமானிகட்கு (அவர்கள் என்னோரும் எழுத்தாளர்களல்ல) பலத்த கருத்து மோதல் உண்டு. இளங்கோவன், நாடக இலகர்)

யத்துறைகளில் பரீட்சார்த்தமாக முயற்சிகளில் ஈடுபடுவர். அவருடைய சில நாடகங்கள் பலத்த விவாதத்துக்குள்ளானவை. நவவேட்கைவாத முறையியல் (avant - guardist) எழுதுபவர். தமிழகத்தின் சிறு சஞ்சிகையாளரோடு தொடர்புடையவர். இவருடைய கூற்றுக்களும் எழுத்துக்களும் அங்குள்ள பலரைப் பாதித்துள்ளன. இவர் எந்த ஒரு அணியையும் சேர்ந்தவராகத் தெரியவில்லை. திரு. கோவிந்தசாமி இவரது நெருங்கிய நண்பர். சிங்கப்பூர் கலைக்கழகத்தின் இலக்கிய அலுவலர். எழுத்தாளர் வாரத்தை ஒழுங்கு செய்தவர்.

இவருடைய நிலைப்பாடுகளை எதிர்க்கும் இலக்கியக்காரர்கள் தமிழின் மேன்மையையும், தனித்துவத்தையும் வற்புறுத்துபவர்கள். தமிழகத்திலிருந்து அறிஞர்களை வரவழைத்துத் தமிழ்க்கலை, இலக்கியம் பற்றிய உரைகளைக் கேட்பவர்கள்.

சிங்கப்பூரிலுள்ள சமூக - அரசியல் - பொருளாதாரப் பின்புலம் காரணமாக, அங்கு தமிழ் மக்கள் வாழுகின்ற சூழ்நிலைகளின் வேறுபாடுகள் காரணமாகவும் இவர்களின் கருத்துநிலைகள் (Ideologies) காரணமாகவும் இவரிடையே பலத்த கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. இந்தக் கருத்து வேறுபாடுகள் பற்றி அங்குள்ள பல முக்கியஸ்தர்கள் என்னுடன் உரையாடியுள்ளனர்.

அந்தப் பின்புலத்தில் நான் இவர்களுடைய உள் முரண்பாடுகளில் தலையிட விரும்பவில்லை. எனவேதான் கிண்டலாக அந்தப் பழமொழியை எடுத்துக் கூறினேன்.

நண்பர் சின்னப்ப பாரதிக்கு இலக்கியத்தின் பால் எத்துணை கரிசனை உள்ளதோ அத்துணை கரிசனை எனக்கும் உண்டு. மேலும் இதுவே எனது தொழில், நான் உலகை, கலை இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் மூலமாகவே விளங்கிக் கொள்பவன். நான் வியாபாரி அல்லன். கூலிக்காக அபிப்பிராயம் சொல்லுவவனும் அல்லன்.

இளங்கோவனின் சிறுகதைகளில் வரும் மொழிநடை பற்றிய அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் பொழுது, இலக்கியத்தில் மொழி நடை பற்றிய சில பொதுவான கருத்துக்களை நான் எடுத்துக் கூறத் தவறவில்லை.

பழமொழிகளுக்கு நேரிடையான கருத்து எவரும் எடுப்பதில்லை. அப்படியெடுத்தால், அந்தத் தப்பார்த்தத்துக்காக நான் கவலைப் படுவதைத் தவிர வேறொன்றும் சொல்ல முடியாது. அதுவும் தரமான ஓர் எழுத்தாளன் பழமொழிப் பிரயோகத்தின் நடை முறையை விளங்கவில்லையென்றால், அதற்கு மேல் என்ன செய்வது!

“கூலிக்கு வந்தவன்” பற்றிய விளக்கத்தை அந்த அளவில் நிறுத்தி, “சமகால இலக்கியம்” பற்றி நான் பேசிய விடயம் பற்றி இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகிறது. ஏனெனில் அதுபற்றி கட்டுரையிற் சின்னப்ப குறிப்பிட்டுள்ளார் (பக். 14)

சமகாலத் தமிழிலக்கியம் (Contemporary Tamil Literature Life) பற்றிப் பேசிய பொழுது நான் பின்வரும் விடயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்தேன்.

ஆ. “சமகாலம்” என்பதற்கான வரைவிலக்கணம்.
அ. நவீன காலம் — சமகாலம் என்ற கோட்பாடுகள்.
இ. தமிழின் நவீன காலத்தின் பல்வேறு கட்டங்கள்.

- பாரதி முதல் மணிக்கொடி வரை (1930 கள் வரை)
- மணிக்கொடி முதல் சுதந்திரம் (1930 — 1948)
- சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் 1956 — 1979 1980—

1980க்குப் பின்வரும் காலத்தையே நான் சமகாலமாகக் கொண்டேன்.

ஈ. சமகாலத்தின் சில அமிசங்கள்.

- மார்க்ஸிஸ விவாதங்கள் மாறியுள்ளமை (2-ம்) நிறப் பிரிகையில் வருவன.
- அச்சச் சாதனத்தின் தொழினுட்ப மயமாக்கம்.
- சந்தைப் பொருளாதாரமும் வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனப் பண்பாடும்.
- புலம் பெயர் இலக்கியம்.

உ. புனைகதைத் துறையில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றங்கள் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் தற்காலம்/நவீன காலம் என்ற காலப்பகுப்பைத் தொடர்ந்து பேணுவதிலுள்ள இடர்ப்பாடுகள் பற்றியும் குறிப்பிட்டேன்.

(இச்சிறு குறிப்பினை நான் பேசிய பேச்சுக்கான குறிப்புகள் லிருந்து எடுத்துக் கொண்டேன்.)

இப்பேச்சினைச் சிலர் புரிந்து கொள்ளவில்லையென்றால் அந்தக் குற்றம் முழுவதையும் என்மீது சுமத்தக் கூடாது. தமிழ் பற்றிய பழம் பெருமைப் பேச்சுக்களுக்கே பழக்கப்பட்டவர்களுக்கு இக் கண்ணோட்டம் அர்த்தமற்றதாகவிருக்கலாம். —எல்லோருக்கு மல்ல.

வாழ்க்கையும் இலக்கியமும் என்ற கருத்தரங்கின் பொழுது நான் கூறியவற்றை, அப்பேச்சின் ஒலிப்பதிவிலிருந்தெடுத்துத் தொகுத்து, 19-9-93 ஞாயிற்றுக்கிழமை இதழில் ‘தமிழ்முரசு’ வெளியிட்டது. அதன் பிரதியை இத்துடன் இணைத்துள்ளேன்.

இந்தக் கட்டுரையின் அடிப்படையில் யாதேனும் கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பின் அவைபற்றி நான் வாதிடத் தயார்.

வாழ்க்கையும் இலக்கியமும் பற்றிய கருத்தரங்கில் திரு. அசோகமித்திரனுக்கும் எனக்குமிருந்த கருத்து வேறுபாடுகள் பிரசித்தமாகவே எடுத்துரைக்கப் பட்டன.

இலக்கிய விடயங்கள் பற்றி அபிப்பிராயங்கள் கூறும் பொழுதும், நிதானம் அவசியம்.

நான் இக்கட்டுரையிற் கூறியுள்ள பற்றித் தொடர்ந்தும் ஒரு வாதம் வேண்டுமேல், அதில் ஈடுபட நான் தயார்.

(திரு. கா. சிவத்தம்பி அவர்களுடைய சிங்கப்பூர் பேச்சு அடுத்த இதழில் இடம் பெறும்.)

கடிதம்

மல்லிகையில் அட்டைப் படங்களாக எழுத்தாளர்களுடன் பல்துறை சார்ந்த கலைஞர்களையும் மற்றும் மதிக்கப்படத் தக்க சாதனையாளர்களையும் பதித்து வருகிறீர்கள் என்பது மெச்சத் தக்க சங்கதியே.

பாடகர் திலகநாயகம் போல் அவர்களுடைய உருவத்தையும் சென்ற இதழில் சிற்பாசாரியார் ஜீவரத்தினம் அவர்களுடைய உருவத்தையும் அட்டையில் போட்டுச் சிறப்பித்தது மனதில் நிரம்பிய மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. சிற்பாசாரியாரின் அறிமுகத் தின் போது நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தேர், வாகனங்களைச் செய்து உனிப் பெரும் கிரீத்தி வாய்க்கப் பெற்றவர் இவர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்படியான சர்வதேசச் சாதனை புரிந்தவருக்கு தகுந்த மதிப்பளித்த என்ளர்கள், நீங்கள். இப்படியான சாதனையை 'கின்னஸ்' புத்தகத்தில் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு மல்லிகைதான் முன் நின்று உழைக்க வேண்டும். நானு மண்ணில் வாழும் ஒரு கலைஞன் - தரமான சிற்பாசாரி - இந்த உலகச் சாதனையைச் செய்திருப்பது நாமெல்லாரும் பெருமைப்படத்தக்க ஒரு செயலேயாகும்.

தகுந்தவர்களிடம் இந்தத் தகவல் சென்றடைய ஆவன செய்யுங்கள். இது மல்லிகையால் முடியும். அட்டைப்படச் செய்திக்கும் ஓர் அகில உலக அங்கீகாரம் கிடைக்கும்.

அதுவரை வெளிவந்த எந்தவொரு இலக்கிய இதழும் இத்தகைய சாதனையைச் செய்யவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களது சகல அட்டைப் படக் குறிப்புக்கும் நூலுருப் பெற வேண்டியது முக்கியம்.

சில கலைஞர்களை மல்லிகை அறிமுகம் செய்ததன் பின்னர் தான் மக்களும் அவர்களை - அவர்களினது தனிச் சிறப்பை - புரிந்து கொண்டுள்ளனர். இருநூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்களை இதுவரை அறிமுகம் செய்து வைத்திருப்பீர்கள் என நம்புகின்றேன். இது ஒரு பெரிய தொகை. இப்படியாகத் தொடர்ந்து தொகையானவர்களை அறிமுகப் படுத்தி வந்ததே மல்லிகையின் தனிச் சிறப்புக்களில் தலையானதாகும். இதற்காக எப்போவோ ஒரு காலத்தில் மல்லிகை விதந்து பேசப்படும் என்பது திண்ணம்.

ஒரு துண்டுப் பிரசுரம் வெளியிடுவதற்கே பெரிய சிரமப்படக் கூடிய இந்தச் சூழ்நிலையில் நீங்கள் தன்னத் தனியாக ஒருவராக நின்று மல்லிகையை வெளியிட்டு வருவது நினைத்துப் பார்க்க முடியாத சங்கதி. உங்களை எனக்கு நேரில் சந்தித்துப் பழகிய தில்லை. ஆனால் உங்களை மனதால் அடிக்கடி நினைத்துப் பெருமைப்படுபவன் நான்.

எந்தச் சிரமங்கள் வந்தாலும் எங்களை ஒரு கணம் நினைத்துப் பாருங்கள்.

மானிப்பாய்,

எஸ். தருமசேலன்

பல்துறைப் புலமையை இழந்தோம்

அமரர் க. சி. குலரத்தினம்

—செங்கை ஆழிமாள்

எழுபத்தேழு அகவை 'இளைஞரை'த் தமிழ் உலகம் இழந்துவிட்டது. தமிழ் மக்கள் என்றும் நினைவிலிருத்தி பெருமைப்படக் கூடிய பல்துறைப் புலவர் முதறிஞர் க. சி. குலரத்தினம் அவர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தமை பேரிழப்பாகும்.

கந்தர்மடத்தில் 1916 ஆம் ஆண்டு பிறந்து, பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் பன்னிரண்டு ஆண்டு "மெற்றிக்குலேசன்" பரீட்சையில் சித்தியடைந்த பின்னர் கொழும்புக் கச்சேரியில் ஈராண்டு கள் கிளாக்கராகச் சேவை பார்த்து, அதனை ஒதுக்கிவிட்டு ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் மேலும் ஈராண்டு கள் பண்டிதபணி சி. கணபதிப்பிள்ளை ஆசானின் மாணவராகக் கல்வி கற்று 1944 ம் ஆண்டு தொடக்கம் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிலும், கந்தர்மடம் தமிழ்ப்பாடசாலையிலும் கால் நூற்றாண்டு காலம் (25) ஆசிரியராகத் தவமியற்றி, இடையில் நான்காண்டு மணவாழ்வில் (1949 - 52) திருப்தி கண்டு, 1971 இல் சரியாக ஐம்பத்தைந்து வயதில் ஆசிரியத் தொழிலிலிருந்து ஓய்வு பெற்றபோதிலும் அறிஞர் க. சி. குலரத்தினம் கற்பதிலும், கற்பிப்பதிலும் இன்னும் முகியவராகி விடவில்லை கற்க வேண்டுமென்ற வெறியும், கற்றறிந்ததை ஏனையோரும் பயன்பெறக் கூறிவிட வேண்டுமென்ற நோக்கும் இந்த பேரறிஞரிடம் என்றும் இருந்தது.

அறிஞர் க. சி. குலரத்தினம் ஈழத் தமிழிலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய சேவைகளில் தலையானது ஈழத்துப் புலவர்கள் பற்றி அவர் ஆராய்ந்து, எழுதிய கட்டுரைகள் எனக் கருதுகின்றேன். "செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள்", "சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள்", "தமிழ் தந்த தாத்தாக்கள்" எனும் மூன்று நூல்களில் ஈழத்துப் புலவர்கள் பற்றிய கிடைக்கக்கூடிய அனைத்துத் தகவல்களையும் அறிஞர் சேகரித்து, செப்பமுறத் தந்துள்ளார். இவற்றில் 'தமிழ் தந்த தாத்தாக்கள்' நூல் வடிவு பெற்றுள்ளது.

அறிஞர் க. சி. குலரத்தினத்தின் பெயரை என்றும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நினைவு கொள்வதற்கு அவர் எழுதிய நூலுருவில் வெளிவந்துள்ள ஆராய்ச்சி நூல்கள் போதுமானவை. இந்து மதத்தின் வரலாற்றையும், பெருமையையும் எடுத்தியம்பும் 'இந்து நாகரிகம்' (மூன்று பாகங்கள்) அறிஞரின் செம்மைசால் புலமைக்குத் தக்க சான்று. கற்பக தருவாம் 'பனை வளம்' குறித்து அவர் எழுதிய நூல் தக்க தொரு சான்றாகும்.

அமரர் க. சி. குலரத்தினம் அவர்களின் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தோமென்பது நமக்குப் பெருமை தரும் சங்கதி.

(மே 1988 மல்லிகை இதழில் இவரது உருவம் அட்டைப்படமாக வெளிவந்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது)

நாவற்குழியூர் நடராசன்

நெடிதுயர்ந்து கம்பிரமான தோற்றம்; சிவந்த நிறம்; கண்களிலே, அவை பார்க்கும் பொருளின் அடிநாதத்தையே அறிந்து கொள்கின்ற ஒரு கூர்மை; உதடுகளில் ஓரத்திலே, கடைவாயில் அடிக்கடி நெழிகிற ஒரு புன்னகை— அவர்தான் நாவற்குழியூர் நடராசன்.

ஈழகேசரித் தோட்டத்திலே பயிரான சில இலக்கிய நண்பர்கள், யாழ் நகரிலே ஒன்றுகூடி, 'தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கம்' என்ற ஒரு 'கற்புள்ள' சங்கத்தைத் தாபித்ததும், அதிலிருந்த சிலர் துணிச்சலுடன் 'மறுமலர்ச்சி' என்ற மாத இதழை அச்சிட்டு வெளியிட்டதும்— இப்போதும் நினைக்க நினைக்க உற்சாகத் தருகிற நினைப்புகள்.

அந்த இலக்கியக் கனவுகளிலே, வாழத் துடிக்கிற இளைஞர்களாகி நாங்கள் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த போது, என்னுடன் மிக நெருக்கமாக, மிக மிக நெருக்கமாகப் பழசியவர் நண்பர் க. செ. நடராசன்; நாவற்குழியார்.

மறுமலர்ச்சியின் முதலாவது இதழ் அச்சாடிக் கொண்டிருந்தது. ஒருநாள் யாழ் பொலிஸ் நீதிமன்ற உத்தரவுப்படி ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகத்துக்கு வந்த நீதிமன்றச் சேவகர்கள் அச்சிட்ட 'போம்' கள் அனைத்தையும் கட்டி எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

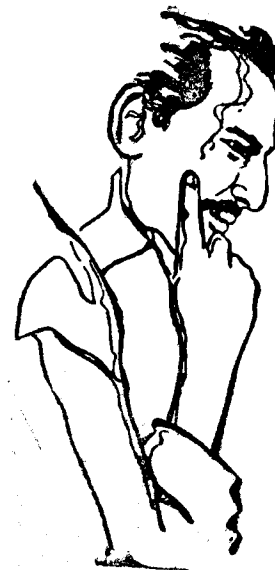
ஏனென்று விசாரித்த போது, 'மறுமலர்ச்சி' என்ற பெயர் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்துக்கே உரியதென்றும், சங்கத்தின் சட்டபூர்வமான அனுமதியின்றி அந்தப் பெயரில் சஞ்சிகை வெளியிடக் கூடாதென்றும், இரண்டு 'பெரிய மனிதர்கள்' நீதிமன்றில் வழக்குத் தாக்கல் செய்து, நீதவானிடம் இடைக்காலத் தடை உத்தரவு பெற்றிருந்தார்களென்று தெரிய வந்தது.

அந்தச் சமயத்தில் நாவற்குழியூர் நடராசன்தான் சற்றே பட்டணம் தெரிந்தவராக இருந்தார். (அவர் அப்போது 'இந்து சாதனம்' இதழில் உதவி ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தார்) அவர்தான் யரையோ பிடித்து ஒரு சட்டத்தரணி மூலம், மறுமலர்ச்சியின் அச்சிட்ட 'போம்' களை மீளவும் அச்சகத்துக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்.

எனக்கு நல்ல நினைவாற்றல் இருக்குமானால், அல்லது அந்தக் காலத்தில் நாட்குறிப்பு எழுதும் பழக்கம் எனக்கு இருந்திருந்தால், நான் இன்று நாவற்குழியூர் நடராசனைப்பற்றி ஒரு பாரதமே எழுதியிருக்க முடியும். எங்களுக்குள் அவ்வளவு நெருக்கமான பழக்கம் இருந்தது வருடக்கணக்காக நித்தியம் சந்தித்துக் கதைக்கிற இரண்டு இளம் இலக்கிய வாதிகளின் கதைகளில் எவ்வளவு சுவையான விஷயங்கள் இருந்திருக்கும்.

நண்பர் நடராசன் கடந்த 12-2-94 கனடாவில் காலமாகி விட்டாரென்ற செய்தியை செய்தித்தாள்களில்தான் பார்த்தேன். மரணிக்கும்போது அவருடைய வயது என்ன என்பது எனக்குச் சரியாத் தெரியவில்லை. எனக்குச் சற்றே மூத்தவர் என்று தெரியும். எப்படியோ நடராசன் நிறைவாழ்வு வாழ்ந்துவிட்டார்! சிறப்பாக வாழ்ந்துவிட்டார்! அது போதும்.

— வரதர்

கேள்வி கேட்பதே ஒரு கலை. அதிலும் புதுப் புதுக் கேள்விகள் கேட்பது அறிவு வளங்களுக்கு உகந்ததாகும். பல ராஜ்யம் விருமயிப் படிக்கப்படுவது தூண்டில் பகுதியாகும். எனவே சுவையான, இலக்கியத் தரமான, சிந்திக்கத்தக்க வையான கேள்விகளைக் கேளுங்கள். உங்களுடைய உண்மையான தேடல் முயற்சியை மல்லிகை மூலம் கேட்க முனையுங்கள். ஏனெனில் நானும் தேடல் முயற்சியிலேயே ஈடுபட்டு வருகின்றேன். இங்கு உபதேசம் அல்ல! தோக்கம். அறிதலே அறிந்து தெளிந்து கொள்வதே அடிப்படைக் கருத்தாகும். இளந்தலைமுறையினர் இத்தத் தளத்தை நன்கு பயன்படுத்தலாம். இதனால் நான் படித்திருக்கிற திசை, அனுபவித்த, உணர்ந்த சுவை வற்றையும் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

— பொன்னி ஜெயராஜ்

தூண்டில்

சமீபத்தில் நல்ல புத்தகம் படித்தீர்களா? அது பற்றிச் சற்று விரிவாகச் சொல்ல முடியுமா?

அரியாலை, சி. முரளிதரன்

செ. யோகநாதன் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கும் 'ஈழத்துச் சிறுகதைகள்' முதற்பாகம் படித்தேன். கொழும்பிலுள்ள ஒரு நண்பர் சமீபத்தில் சென்னை சென்றிருந்த போது வாங்கி வந்திருந்தார். 'வெள்ளிப் பாதசரம்' அத் தொகுதியின் பெயர். காந்தளகம் விற்பனை உரிமை கொண்டுள்ள இந்தத் தொகுப்பு நூலில் 27 ஈழத்துச் சிறுகதை ஆசிரியர்கள் 50 க்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள் அடங்கியுள்ளன. விலை இந்திய ரூபா 80. இரண்

டாம் மூன்றாம் பாகத்தை வெளிவருவதாகத் திசைவல் கூறுகின்றது. நல்ல முயற்சியே இவ்வகையர்கோன், சமீபத்தில்தான் வைத்திலங்கம், அழகுசாமிநாதர் மணியம், வரதர், கட்டபட்டம், ரீன் கதைகள் இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளனதைக் கூறக்கூடேன்.

மல்லிகையின் அச்சு கோப்பாளர் சகோதரர் சந்திரசேகரம் அவர்களுக்கு விழா எடுத்துச் சிறப்புக் வேண்டுமென்ற யோசனை எப்படி சிறுகதைகளுக்குத் தோன்றியது?

இணுவில், சட்டி இரண்டாம் பாகம் வரலாம்.

சர்வ தேசத் தொழிலாள வர்க்கத்தினுட்புள்ளும் செயல்வினம் முன்னெடுத்தும்

தான் மனித குலத்தின் எதிர் கால வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் ஆக்க சக்திகள் என்பது எனது அரசியல் போதம். என்னை எல்லாருக்கும் தெரியும். ஆனால், மல்லிகைக்காகத் தினசரி உழைத்து வரும் அவரது சேவையை நாடு அறியாது. கிறிஸ்தவ எடுகளின் வரலாற்றிலேயே இது ஒரு புதுமை. பாராட்ட வேண்டியதை நேர காலத்துடன் பாராட்ட வேண்டும் என்பது எனது நீண்ட நாளைய எண்ணம். மல்லிகையின் அட்டைப் படப் பதிவுகளைப் பார்த்தால் தெரியுமே, எனது அடிப்படை மனோபாவம்.

● சமீபத்தில் மறைந்த அறிஞர் க. சி. குலரத்தினம் அவர்களுடன் தொடர்பு உண்டா? அன்னாரைப் பற்றிய உங்களது அடிப்படை மனோபாவம் என்ன?

உரும்பிராய், ம. தவராசா

அடிக்கடி சந்தித்துக் கதைப்பது வழக்கம். பல தகவல்களை விரல் நுனியில் வைத்திருக்கக் கூடிய அராரூபக சக்தி உள்ளவர். கடைசி வரையும் இயங்கிக் கொண்டிருந்தவர். தமக்குத் தெரிந்தவைகளை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில் தனி விருப்புக் கொண்டவர். அவருடன் சம்பாஷிப்பதே ஒரு கவையான அநுபவம். அவரது இறுதி நிகழ்ச்சிகளில் என்னால் கலந்து கொள்ள இயலாமல் போனதையிட்டு மனசில் சிறு கவலை. அப்பொழுது நான் கொழும்பில் இருந்தேன். தகவலைத் திரு. ஸ்ரீதரசிங் சொல்லித்தான் தெரியும். ஒன்றை இழக்க இழக்கத் தான் அதன் அருமை புரியும்.

● மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் சமீப காலங்களில்

வெளிவரவில்லையே, சில நூல்களை வெளியிட்டால் என்ன? பசறை, ச. வேல்முருகு

கவிஞர் தில்லைச்சிவனின் 'நான்' சுயசரிதைக் கவிதைத் தொகுப்பு சில மாசங்களுக்கு முன்னர்தான் வெளிவந்தது. எழுத்தாளர் ச. முருகானந்தனின் 'மீன்குஞ்சுகள்' சிறுகதைத் தொகுதிக்கான வேலை முடிந்து அதன் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்; சென்னையில் புத்தக வேலை நடைபெறுகின்றது. கூடிய விரைவில் இங்கு மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு ஒன்றை வெளியிட ஆவன செய்வேன்.

● தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் இயங்குகிறதா? எழுத்தாளர்கள் அந்த மண்டபத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்களா?

கொழும்பு-12, எம். ரகுவரன்

இப்பொழுது அநேகமான எழுத்தாளர் கூட்டங்கள் இங்கு தான் இடம் பெறுகின்றன. பேப்பரில் செய்தி படித்திருப்பீர்களே. இடைக்கிடையே எழுத்தாளர்கள் இங்கு சந்திப்பது வழக்கம் கடந்த பொங்கல் விழாவை இந்த மண்டபத்தில் எழுத்தாளர்கள் கொண்டாடியதுடன், பொங்கலோ பொங்கல் படை பொங்கியும் கொண்டாடியது குறிப்பிடத்தக்கது.

● சமீபத்தில் கொழும்பு சென்றிருந்தீர்களே, படம் பார்த்தீர்களா?

சுன்னாகம், ஆர். கணேசன்

சின்னத் திரையில் 'மகாநதி' பார்த்தேன். கமலஹசனின் அற்புத நடிப்பாற்றலைக் கண்டு வியந்தேன். தமிழ் சினிமாவுக்குப் புதிய நம்பிக்கையைத் தத்

தது அதன் கதையமைப்பு. இப்படியான படங்களைத் தியோட்டரித்தான் பார்த்து மகிழ வேண்டும்.

● நவீன கண்டு பிடிப்புக்களிலே இன்று எதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுவதுண்டு.

கோப்பாய், ப. சிவகுமார்

முழுவதும் மனித சக்தியால் இயங்கும் சைக்கிளைக் கண்டு பிடித்தானே ஒரு புதுமையானது. அவனது கண்டுபிடிப்பை நினைத்துத்தான் நான் இன்று வரை ஆச்சரியப்படுவதுண்டு. இந்தக் கண்டு பிடிப்புச் சாதனத்தை நம்பித்தான் இன்றைக்கு இந்தப் பிரதேசத்தில் தினசரி இயங்கி வருகின்றோம்.

● 93 அக்டோபர் சுபமங்களாவில் வெளியான திரு. செ. யோகநாதனுடைய நேர்காணலை வாசித்தபோது தங்களுக்கு ஏற்பட்ட உணர்வைக் கூறமுடியுமா?

தே. முருந்தன்
கொழும்புத்துறை.

அந்த நேர்காணலில் விடப்பட்டுப் போன பகுதிகளையும் சேர்த்து அவரது நூலில் முழுமையாக வெளியிட்டிருந்ததைச் சமீபத்தில் படித்தேன். பல தகவல்களைச் சொல்லியிருந்தார். பல கட்டங்களில் அவரது வளர்ச்சி தெரிந்தது.

● மல்லிகையின் பழைய வாசகர்களுக்கும் புதிய வாசகர்களுக்கும் நீங்கள் கூற விரும்புவது என்ன?

ஊர்காவற்றுறை செல்மர் எயில்

பழைய வாசகர்கள் மல்லிகையின் இன்றைய உள்ளடக்கங்களைப்பற்றி விமரிசனம் பண்ணி எழுதி உதவ வேண்டும். கூர்மை

மையாகக் கருத்துக்களைக் கூற வேண்டும். புதியவர்கள் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களையெல்லாம் பழைய மல்லிகைப் பிரதிகளைத் தேடிப் பிடித்து வாசித்து வர வேண்டும். அவர்களது இன்றைய வளர்ச்சிக்கு அவை பசளையாகப் பயன்படும்.

● அச்சுக் கலை மின்வேகத்தில் இன்று வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றதே, மல்லிகை இன்னமும் ஹைதர் காலத்தை நினைவூட்டுவது போல வெளிவருவது சரியா?

மானிப்பாய், ந. வெற்றிவேல்

உண்மை. 'பிரிண்டிங் டெக்னோலஜி' யும் தொலைத் தொடர்பு சாதன வளர்ச்சியும் இன்று அசர வேகத்தில் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றது. நான் பல சஞ்சிகை, பத்திரிகைகளைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விடுவதுண்டு, உண்மைதான். அச்சுக் கலை வளர்ச்சி உபாரம்தான், ஆனால் அது அச்சாக்கி வெளியிடும் படைப்புக்கள் எந்தத் தரத்தில் இருக்கின்றன? காசு பண்ணுவதுதான் நோக்கமே தவிர, பணக்குலத்திற்கு இதனால் என்ன பயன்? இந்தியச் சதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் நேரு குடும்பத்தினரின் உடைகள் பாரிஸ் நகரத்திற்குப் போய்த் தான் சலவை செய்யப்பட்டு வந்தன. அத்தனை சொகுசு வாழ்க்கையைக் கொண்ட குடும்பம் நேரு குடும்பம். சாந்தி இந்திய அரசியலில் நுழைந்தார். வெறும் சாக்குப் போன்ற மேட்டா கதரை அறிமுகப் படுத்தினார், தேசப் பிரேமிகள் கையால் நூற்ற நூலைக் கொண்ட கதராடையைத் தேசியச் சின்னமாக அணிய வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார்; நேரு குடும்பமும் கதர் அணியத்

Mallikai Registered as a New Paper at G.P.O. Sri Lanka.

Dealers in:
Timber Plywood & Kempas

With Best Compliments of:

STAT LANKA

36, K. CYRIL PERERA MAWATTE

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

T'Phone: 432979